

IRIS

Παναγιώτης Αγκαβανάκης

ΕΝΟΤΗΤΕΣ

01_ΠΤΥΧΙΑΚΕΣ

01α_Ο Τσέρι επιπλέει

01β_Κάθαρσις

01γ_ think of a place

01δ_ Thread Identity: Η έκφραση της προσωπικής ταυτότητας μέσω της μόδας σήμερα

01ε_ Μέσα της: Η σκοτεινή πλευρά της παιδικής ηλικίας

01στ_ Objets cachés, objets trouvés

01ζ_ Οικείος χώρος: Φωτογραφική αναπαράσταση και ανάμνηση

01η_ The search for beauty

01θ_ Ξέπνοα πλάσματα σε ανάνηψη

02_ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ

03_ΑΙΣΘΗΤΙΚΕΣ ΘΕΩΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

04_Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΩΣ ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

05_ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΝΟΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ

06_ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

07_ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ

08_ΠΤΥΧΙΑΚΗ

09_ΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

09α_ Μούσες

09β_ Κρυφοί Θησαυροί της Ελληνικής Κουζίνας

10_ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ

Επιμέλεια: Αναστασία Μαρκίδου, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια

Σχεδιασμός - Επιμέλεια: Αριστείδης Τσινάρογλου, Λέκτορας

Επιμέλεια κειμένων: Ηώ Πάσχου, Επίκουρη Καθηγήτρια

= photobook

= video

= url

Οι φωτογραφίες που ακολουθούν αποτελούν ένα μέρος των εικόνων της κάθε εργασίας που παρουσιάζεται.

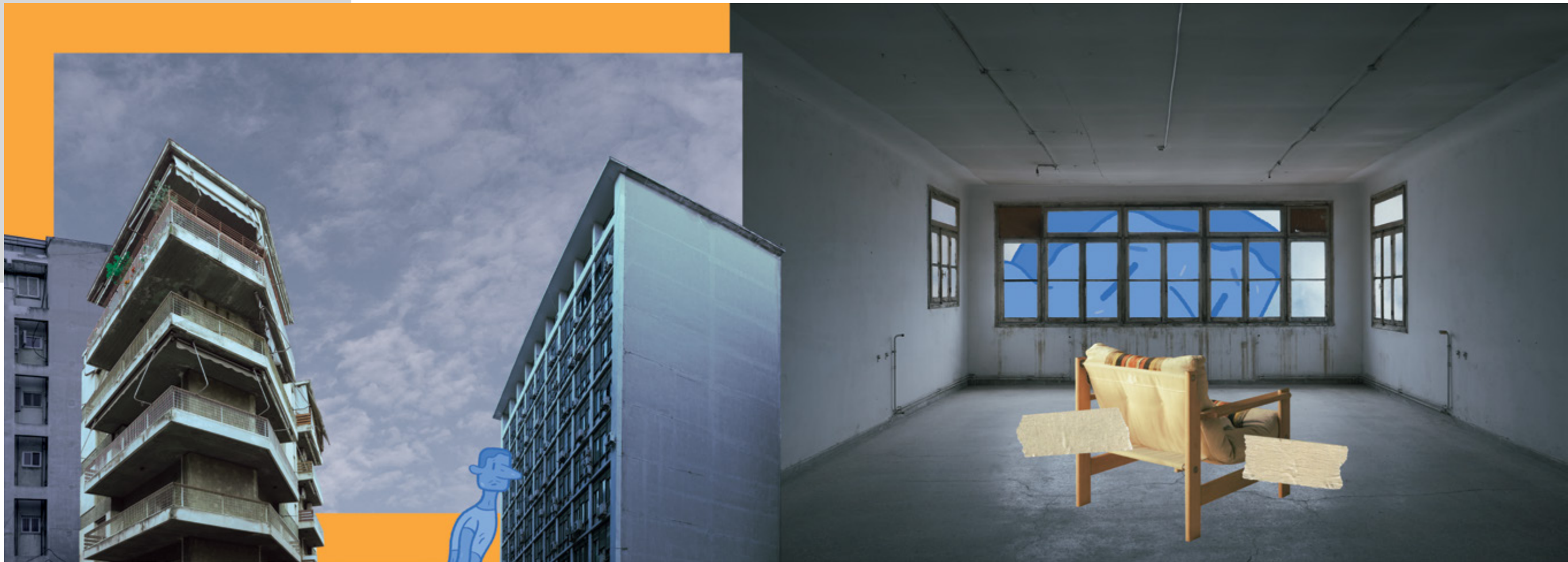

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια:

Δρ Ηώ Πάσχου

Επικουρη Καθηγήτρια

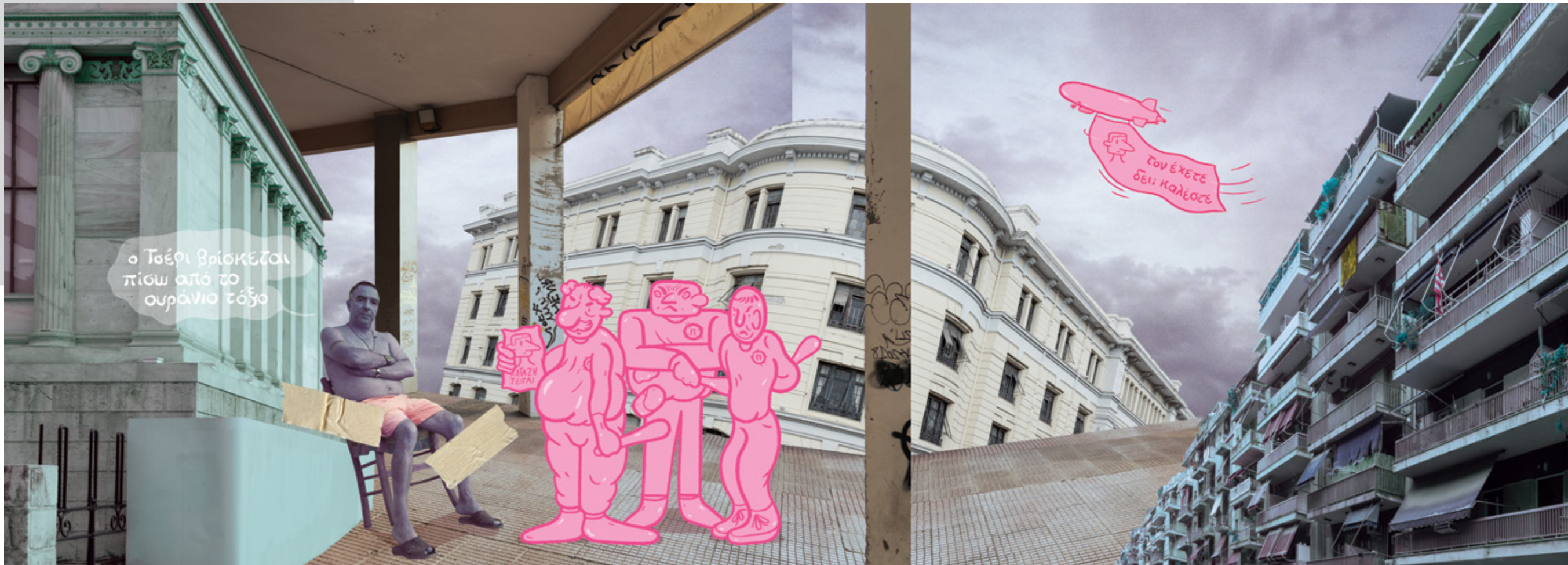
Η παρούσα πτυχιακή εργασία έχει ως στόχο την αναπαράσταση μιας ιστορίας στη μορφή ενός mixed media εκτυπωμένου λευκώματος. Βασικές πηγές έμπνευσης και επιρροής αποτέλεσαν η τεχνική του κολάζ και τα καλλιτεχνικά κινήματα που το ανέδειξαν, τα παραμύθια, τα φωτογραφικά λευκώματα καθώς και ταινίες στην ιστορία του κινηματογράφου που συνδυάζουν ρεαλιστικούς χώρους και ηθοποιούς με την τέχνη του κινουμένου σχεδίου. Έτσι δημιουργήθηκε το ενδιαφέρον για τη δημιουργία μιας αφήγησης, με αντικείμενα και περιβάλλοντα εσωτερικών και εξωτερικών χώρων από τον πραγματικό κόσμο σε συνδυασμό με μυθοπλαστικούς χαρακτήρες.

Παναγιώτης Αγκαβανάκης

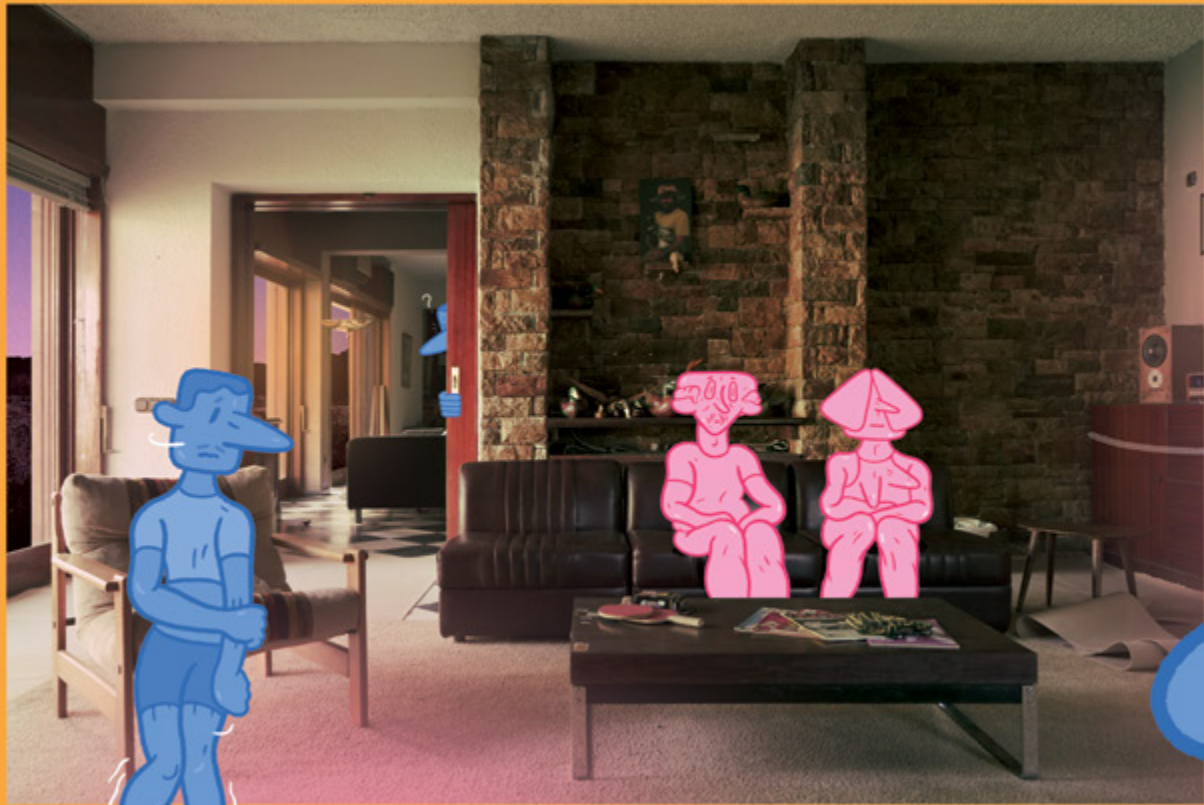
Παναγιώτης Αγκαβανάκης

ο Τσέρι βρίσκεται
πίσω από το
ουράνιο τόξο

ΤΟΝ ΕΧΕΤΕ
ΔΕΙ ΚΑΛΕΣΕ

Παναγιώτης Αγκαβανάκης

Παναγιώτης Αγκαβανάκης

01β_Κάθαρσις

Έμμα Γκαμπταριάν

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια:

Ευαγγελία Κατσαϊτη

Λεκτόρισα

Οι αναμνήσεις είναι αυτά τα ασταθή στιγμιότυπα που έχουν εγκλωβιστεί στην μνήμη και δημιουργούν την ιστορία, την βιογραφία ενός ανθρώπου. Άλλοτε είναι θλιβερές και μας κατατρέχουν ως εφιάλτες κι άλλοτε επιθυμητές και λειτουργούν ως φυλαχτά - καταφύγια, αυτά τα κρυφά, προσωπικά μέρη που μόνο εμείς γνωρίζουμε και καταφεύγουμε εκεί για να νιώσουμε ανακούφιση, όταν η πραγματικότητα δεν μας ικανοποιεί. Πόσο βέβαιοι μπορούμε να είμαστε όμως για την πιστότητα μίας ανάμνησης, πως δεν πρόκειται παρά για ένα υβρίδιο θολών εικόνων και αφηγήσεων; Μόνο μία φωτογραφία μπορεί να αποδείξει πως «αυτό» υπήρξε, ακόμη κι αν δεν εξιστορεί το πριν ή το μετά. Στην παρούσα εργασία, εκτελώ μία παράδοξη διαδρομή. Παρασυρόμενη από τον παρελθόντα χρόνο, αναβιώνω κάποιες από τις αναμνήσεις μου, δημιουργώντας νέες αναπαραστάσεις, στιβαρές - ικανές να επικαλύψουν την ασάφεια των πρώτων και να επιστρέψουν τον έλεγχο στην κυριότητά μου.

Έμμα Γκαμπταριάν

01γ_think of a place

Ηλέκτρα Πετρουλάκη

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια:
Δρ Ηώ Πάσχου Επίκουρη
Καθηγήτρια

Η πρόθεση επαναπροσδιορισμού των “μη τόπων” μεταξύ των ορίων της πόλης και του περιαστικού τοπίου αντιμετωπίστηκαν ως σύνορα του ανθρώπινου πολιτισμού και της φύσης. Ακολουθείται μία διαδρομή σε αυτή τη ζώνη μεταξύ πόλης και περιαστικού τοπίου. Η “ύπαρξη” του κενού στους χώρους αυτούς δημιούργησε την ανάγκη για έκφραση μέσω της κίνησης και του αυτοσχεδιασμού. Το αστικό τοπίο σε συνδυασμό με ένα άλλο φωτογραφικό είδος όπως το αυτοπορτραίτο συστήνει μία νέα θέαση αυτοπροσδιορισμού του χώρου με το άτομο, επομένως και μία κριτική στάση ως συνέπεια της αντιφατικής σχέσης της ατομικής οπτικής με το σύγχρονο πολιτισμικό νόημα.

Ηλέκτρα Πετρουλάκη

Ηλέκτρα Πετρουλάκη

Ηλέκτρα Πετρουλάκη

01δ_Thread Identity :
Η έκφραση της προσωπικής
ταυτότητας μέσω της μόδας
σήμερα

Αικατερίνη Γαρυφαλλίδου

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια:
Δρ. Αναστασία Μαρκίδου
Αναπληρώτρια Καθηγήτρια

Η παρούσα εργασία συνιστά μία προσπάθεια καταγραφής της σχέσης ανάμεσα στη μόδα και τη φωτογραφία. Αναλύονται τα χαρακτηριστικά του κώδικα ένδυσης και πως αυτά συνεργούν στο τελικό αποτέλεσμα. Παράλληλα, γίνεται μία ιστορική αναδρομή αναφορικά με τη μόδα, γεγονός που αναδεικνύει τον πλουραλισμό που τη χαρακτηρίζει.

Αικατερίνη Γαρυφαλλίδου

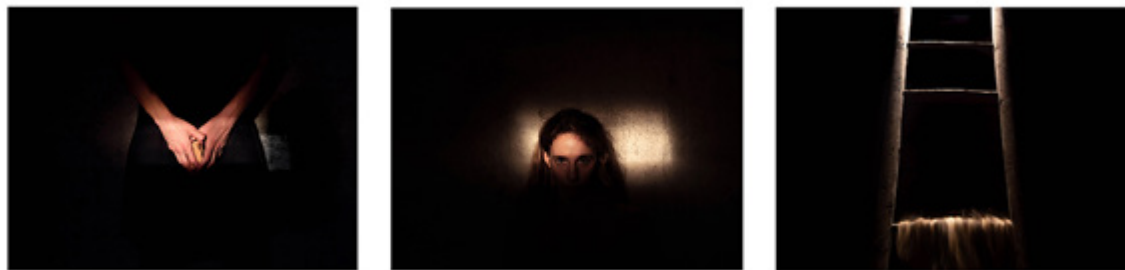
Αικατερίνη Γαρυφαλλίδου

01ε_Μέσα της: Η σκοτεινή πλευρά της παιδικής ηλικίας

Επιστρατεύοντας, εκτός των προσωπικών βιωμάτων, το έργο των Louise Bourgeois, Tracey Moffat, Gregory Crewdson και την ενασχόλησή τους με την παιδική ηλικία, η παρούσα εργασία φιλοδοξεί να φωτίσει τη σκοτεινή πλευρά της τελευταίας. Στη σειρά "Μέσα της" προτείνεται η αποδόμηση του αφηγήματος της παιδικής ανεμελιάς με εικόνες που έχουν ως πρώτη ύλη το σκοτάδι. Έτσι το αποτέλεσμα μοιάζει με μια μελετημένη αναστροφή. Σαν να φαίνεται η πίσω πλευρά μιας ευτυχισμένης οικογενειακής φωτογραφίας. Τα παιδικά αντικείμενα που απεικονίζονται (το παιχνίδι, το μπαλόνι, τα μπισκότα, ένα ποτήρι γάλα) δίνουν στο έργο συνολικά μια δυναμική συμβολισμού σε ευθεία αντίθεση με τον αφιλόξενο, παρότι οικείο τόπο.

Αριάδνη Χριστοφορίδου

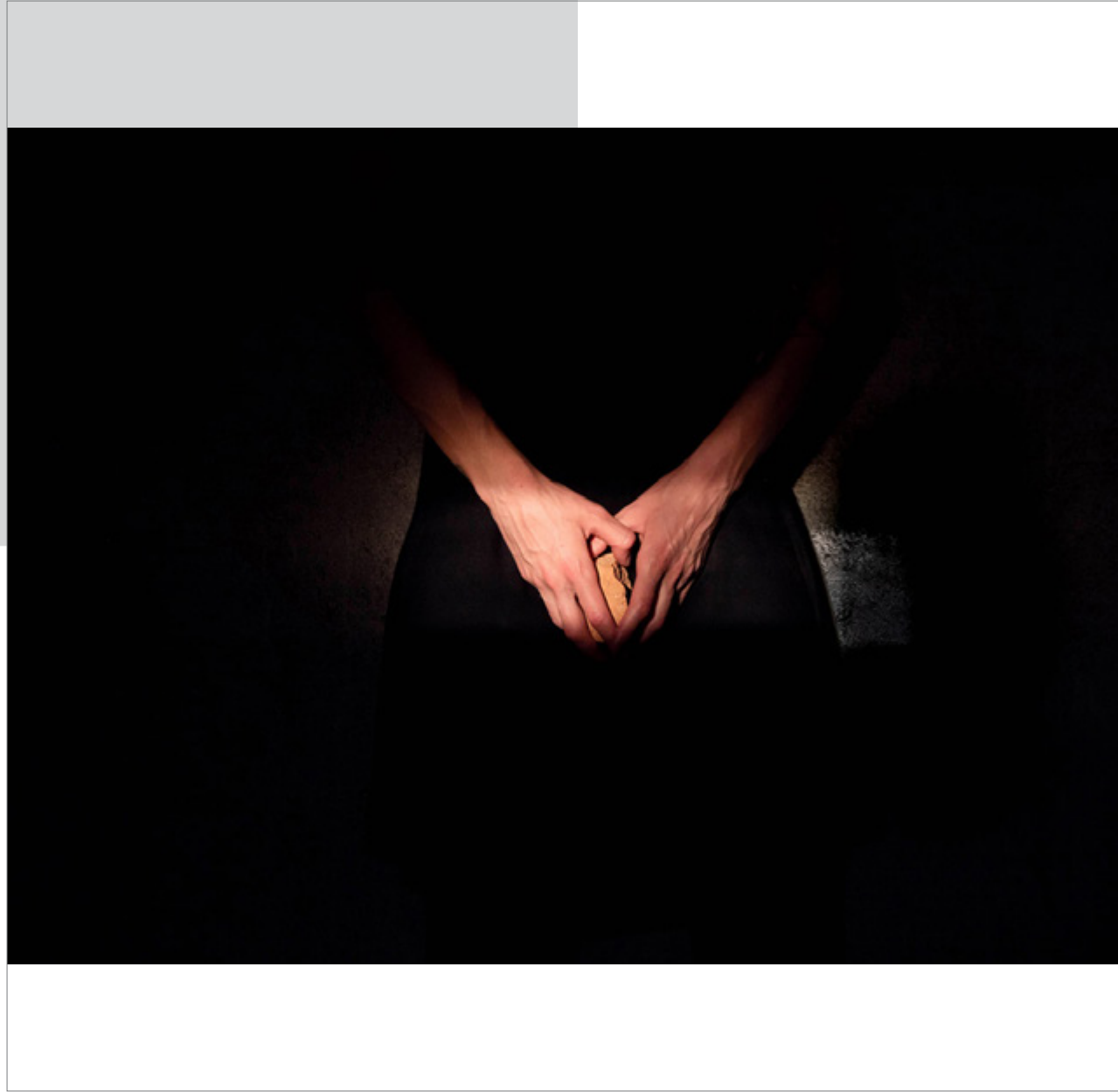
Επιβλέπουσα Καθηγήτρια:

Δρ Πηνελόπη Πετσίνη

Ακαδημαϊκή Υπότροφος

Αριάδνη Χριστοφορίδου

Αριάδνη Χριστοφορίδου

01στ_Objets cachés, objets trouvés

Γιάννης Σαμαρτζόπουλος

Επιβλέπων Καθηγητής:
Δρ Πάρις Πετρίδης
Ακαδημαϊκός Υπότροφος

Όπως το objet trouvé στην ιστορία της τέχνης αποτελεί ένα καθημερινό αντικείμενο το οποίο μετατρέπεται σε έργο τέχνης από τον καλλιτέχνη, από την στιγμή που ανακαλύπτει την αισθητική του ποιότητα, έτσι και στα απλά αυτά αντικείμενα η αισθητική δυναμική που ενέχουν μπορεί να αποκαλυφθεί μέσω της φωτογράφισής τους. Η φωτογραφία έχει την ιδιότητα να αναδεικνύει την αισθητική αξία του κοινού τύπου και να προβάλλει τις πλαστικές του ιδιότητες με τη βοήθεια του φωτός και των σκιών.

Στόχος της φωτογραφικής σειράς "objets cachés, objets trouvés" είναι να παρουσιάσει το ιδιαίτερο σκηνικό με «μπαρόκ» χαρακτηριστικά που σχηματίζουν οι αθηναϊκές ταρατσες και να αναδείξει την καλλιτεχνική υπόσταση των αντικειμένων που είναι τοποθετημένα πάνω σε αυτές. Τα αντικείμενα αυτά, απαλλαγμένα από την χρηστική τους αξία, επανα-συστήνονται ως εικονιστικά objets trouvés τοποθετημένα σε ένα υπαίθριο σκηνικό και καλούν τον θεατή να τα εκτιμήσει ως ιδιότυπα γλυπτά.

Γιάννης Σαμαρτζόπουλος

Γιάννης Σαματζόπουλος

01ζ_Οικείος χώρος: Φωτογραφική αναπαράσταση και ανάμνηση

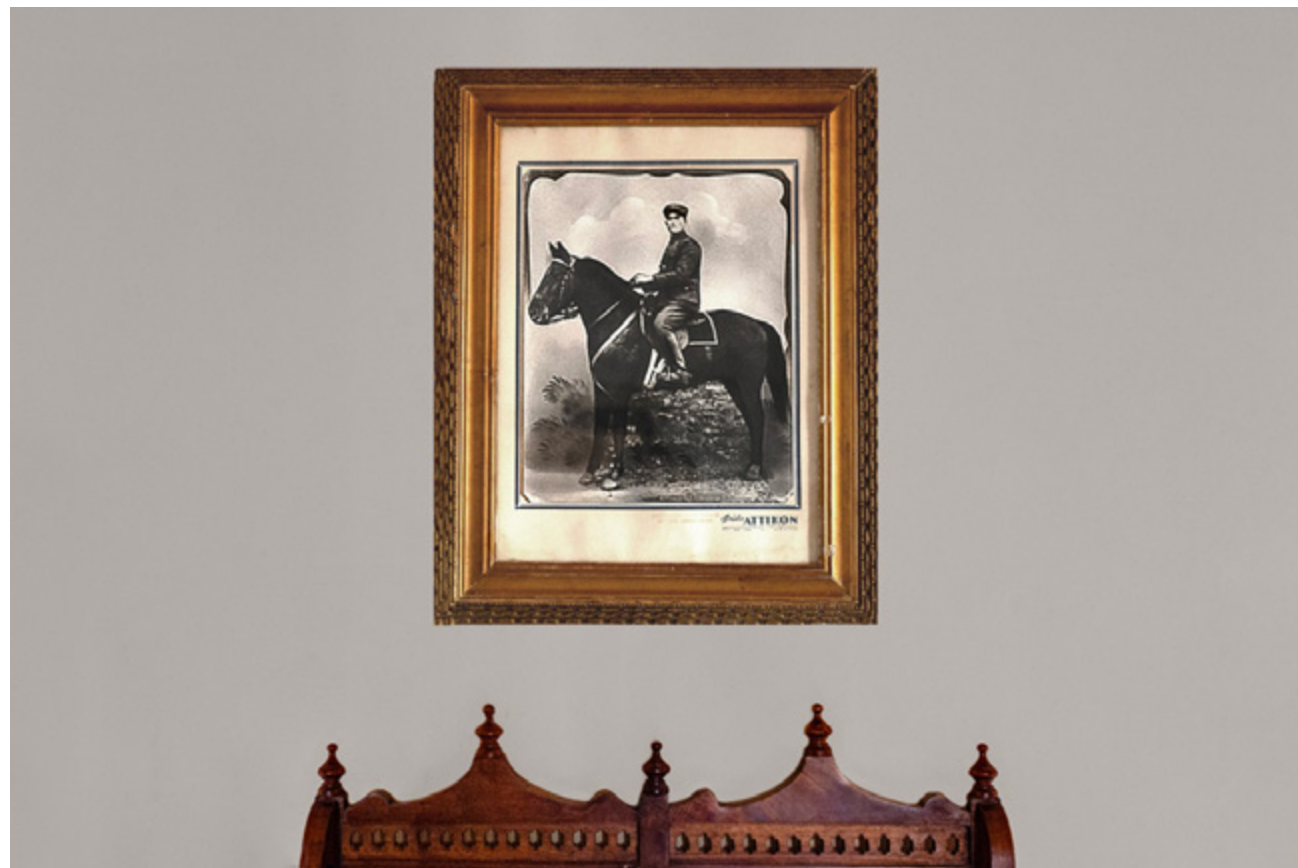
Βασιλική Ζαρρή

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια:
Δρ. Αναστασία Μαρκίδου
Αναπληρώτρια Καθηγήτρια

Η παρούσα εργασία εστιάζει στον τρόπο με τον οποίο η φωτογραφία ως διακόσμηση στον οικείο χώρο αποτελεί ένα μέσο για τη διατήρηση της μνήμης μέσα στον χρόνο. Επιπρόσθετα, μελετά την ενεργοποίηση της συναισθηματικής απόκρισης στο φωτογραφικό ερέθισμα ως τεκμήριο της ύπαρξης, αλλά και τον τρόπο με τον οποίο πολλές φορές πραγματικότητα, χρόνος και μνήμη περιπλέκονται, καθιστώντας τη φωτογραφία ένα απτό εργαλείο για τον επανακαθορισμό της μνήμης και την αναπόφευκτη εξιδανίκευσή της.

Βασιλική Ζαρρή

Βασιλική Ζαρρή

Βασιλική Ζαρρή

01η_The search for beauty

Φωτεινή Μαρία Ζαχαρού

Επιβλέπων Καθηγητής:
Δρ Βασίλης Κάντας
Ακαδημαϊκός Υπότροφος

Η φωτογραφική σειρά The search for beauty αναζητά την ομορφιά που μπορεί να υπάρχει ακόμα και σε ένα καμένο δάσος. Αλληγορικές εικόνες που μοιάζουν να προτείνονται ως σουρεαλιστικά τοπία, φιλοξενούν στοιχεία ζωντανά και διαθέσιμα να αφηγηθούν ιστορίες. Αυτή η ενότητα εικόνων προσκαλεί τον θεατή να συναντήσει διαφορετικές καταστάσεις και να συνομιλήσει με τους πρωταγωνιστές τους.

Φωτεινή Μαρία Ζαχαρού

Φωτεινή Μαρία Ζαχαρού

Φωτεινή Μαρία Ζαχαρού

010_Ξέπνοα πλάσματα σε ανάνηψη

Κωνσταντίνος Πετρόπουλος

Επιβλέπων Καθηγητής:
Δρ Βασίλης Κάντας
Ακαδημαϊκός Υπότροφος

Η ενότητα φωτογραφιών πραγματεύεται την απεικόνιση αντικειμένων κατά μήκος της λεωφόρου Αθηνών-Σουνίου, σε κατάσταση φθοράς, τα οποία αντιμετωπίζονται από τον δημιουργό ως ξέπνοα πλάσματα, φέροντα σημάδια επικείμενου θανάτου και αποζητώντας το θρήνο. Επιχειρείται μια εναλλακτική τοπογραφία της Ελληνικής υπαίθρου, απομακρυσμένη από την επικρατούσα αντίληψη ως προϊόν τουριστικής κατανάλωσης. Εγκαθιδρύεται μια σχέση με το φωτογραφιζόμενο αντικείμενο πριν το κλικ, κατά την οποία η φωτογραφική πράξη μπορεί να αποτελέσει τεχνητή αναπνοή τόσο για τέτοιου είδους ξέπνοα πλάσματα, όσο και για τον ίδιο τον φωτογράφο.

Lidia Malus

Στο έργο, επιχειρείτε μέσω της παράθεσης δυο διαφορετικών ειδών όπως το τοπίο και το πορτραίτο, να αμφισβητηθούν συμβατικές αντιλήψεις της αναπαράστασης. Το "Mind Land", συνδυάζει την αμφισημία της φωτογραφίας πορτραίτου με αυτήν της φωτογραφίας τοπίου με στόχο μια εννοιολογική προσέγγιση. Ταυτόχρονα, το έργο προωθεί μια μεγαλύτερη κατανόηση των σχέσεων μεταξύ εσωτερικού και εξωτερικού, θέτοντας ερωτήματα σχετικά με το πως το περιβάλλον επηρεάζει τις εμπειρίες και την αντίληψη του εαυτού μας.

Υπεύθυνοι Καθηγητές:

Δρ. Αναστασία Μαρκίδου, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια

Δρ Ηώ Πάσχου, Επίκουρη Καθηγήτρια

Δρ Πάρις Πετρίδης, Ακαδημαϊκός Υπότροφος

Lidia Malus

Lidia Malus

Lidia Malus

City flow

Ελευθερία Παύλου

Στις αρχές της δεκαετίας του 2000, στο πλαίσιο των μεγάλων τεχνικών έργων που προωθήθηκαν εν όψει των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας του 2004, προχώρησε ο εγκιβωτισμός του Κηφισού σε μήκος 13 χιλιομέτρων, δηλαδή η κατασκευή μεγάλου αγωγού από σπλισμένο σκυρόδεμα (μπετόν) για την διοχέτευση των νερών από το ύψος της Νέας Φιλαδέλφειας μέχρι τις εκβολές του στον Φαληρικό όρμο. Το τεχνικό αυτό έργο εξυπηρετούσε και την κατασκευή αυτοκινητόδρομου (τμήματος της Εθνικής Οδού Αθηνών - Λαμίας) πάνω από τον ποταμό. Το έργο αυτό είχε τεράστιες περιβαλλοντικές επιπτώσεις, καθώς αφάνισε την φυσική κοίτη και συνεπώς κατέστρεψε το οικοσύστημα που υπήρχε στο τμήμα αυτό. Η ενότητα αυτή στοχεύει στο να απεικονίσει τα νερά του ποταμού του Κηφισού, είτε σε σημεία όπου παραμένουν ακόμα φυσικές όχθες είτε σε σημεία όπου υπάρχουν τεχνητές επικλινείς επιφάνειες, χτισμένες από μπετόν.

Ελευθερία Παύλου

Ελευθερία Παύλου

Attached body

Δημήτρης Καρτσαγκουλής

Η φωτογραφική ενότητα Attached body αποτελεί μια εξερεύνηση του εαυτού αυτό και πραγματοποιείται μέσω της επανατοποθέτησης του σώματος στο φυσικό περιβάλλον από όπου προέρχεται. Οι πόζες έχουν ως στόχο να ενθέσουν το σώμα μέσα στο τοπίο προκειμένου να διερευνηθεί η οικειότητα με αυτό.

Η επιλογή του ασφκτικού κάδρου γεμίζει πληροφορία την εικόνα συμπαραδηλώνει τη διάθεση έκφρασης σκέψεων και συναισθημάτων φόβου. Οι λήψεις με έντονο ήλιο αποτυπώνουν έντονες σκιές στο σώμα και του προσδίδουν μια γλυπτική διάσταση.

Δημήτρης Καρτσαγκουλής

Δημήτρης Καρτσαγκουλής

Αστικά κενά - Χαλάνδρι

Γιώργος Μιχαλάκης-Μισθός

Οι φωτογραφίες της σειράς είναι αποτέλεσμα μιας εξερεύνησης του αστικού τοπίου στο Χαλάνδρι την πόλη στην οποία γεννήθηκα και ζω. Τα τελευταία χρόνια το τοπίο της πόλης αλλάζει ραγδαία καθώς παλιές μονοκατοικίες γκρεμίζονται και δίνουν την θέση τους σε σύγχρονες πολυκατοικίες. Χωράφια, ελεύθεροι χώροι και αλλά πεδία ακατάστατης βλάστησης αξιοποιούνται και αυτά για τις ανάγκες της οικοδόμησης. Το κοινό χαρακτηριστικό των φωτογραφιών της ενότητας είναι ότι εστιάζουν και καταγράφουν όψεις της πόλης σε μετάβαση, όψεις στις οποίες ο αστικός ιστός μπλέκεται και συνυπάρχει με στοιχεία της φύσης.

Γιώργος Μιχαλάκης-Μισθός

Γώργος Μιχαλάκης-Μισθός

Between zones

Αντωνία Ντόνη

Στην ενότητα Between Zones παρουσιάζεται η αρμονική ύπαρξη φυσικού στοιχείου και αστικού τοπίου. Οι εικόνες πραγματοποιήθηκαν στις παρυφές της πόλης, εκεί όπου η μοντέρνα μινιμαλιστική αρχιτεκτονική μπλέκεται με τη φύση. Η πλαισίωση του θέματος αναδεικνύει γωνιές και φόρμες του οικοδομήματος μαζί με στοιχεία της φύσης που τα περιβάλλει.

Αντωνία Ντόντη

Αντωνία Ντόντη

Αντωνία Ντόντη

Φοίνικες

Πολυξένη Πάτσα

Σε αυτήν την φωτογραφική σειρά παρουσιάζονται εφήμερες κατασκευές που έχουν δημιουργηθεί από προϊόντα μαζικής παραγωγής. Τα αντικείμενα αυτά, χρησιμοποιούνται για την κατασκευή εφήμερων γλυπτών. Με αυτόν τον τρόπο παρατείνεται η διάρκεια ζωής των υλικών καθώς μέσω της φωτογραφίας μεταμορφώνονται σε κάτι νέο, σε μια εύθραυστη σύνθεση. Τα γλυπτά στο τέλος θα καταστραφούν ενώ τα ανακυκλώσιμα προϊόντα από τα οποία έχουν δημιουργηθεί θα ξαναγεννηθούν παίρνοντας την αρχική τους μορφή όπως ακριβώς συμβαίνει και με τον φοίνικα.

Kafka's Land

Μυρτώ Κίτσαντά

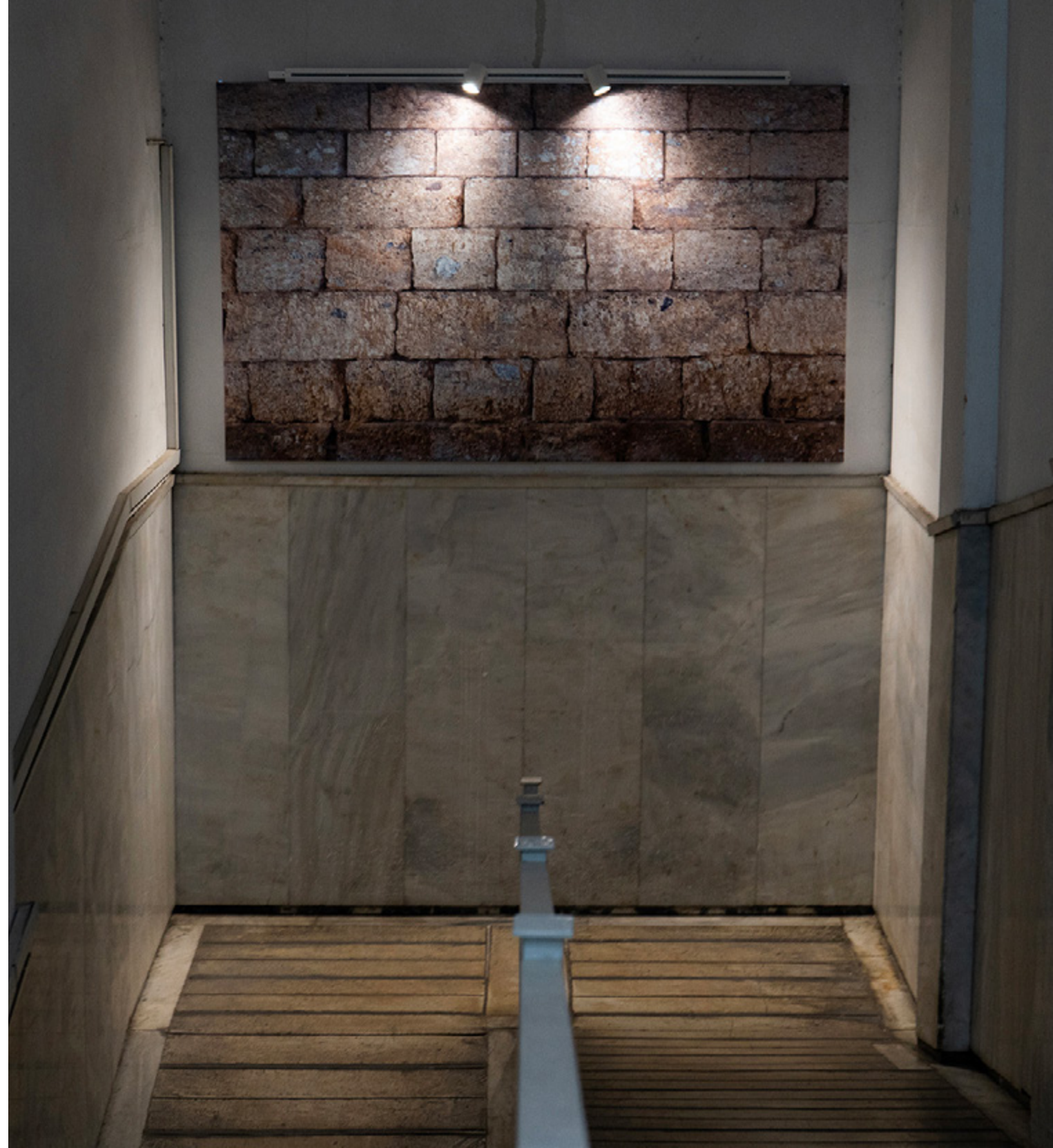

Μυρτώ Κίτσαντά

Μυρτώ Κίτσωντά

Obsession

Κωνσταντίνα Μιχαλοπούλου

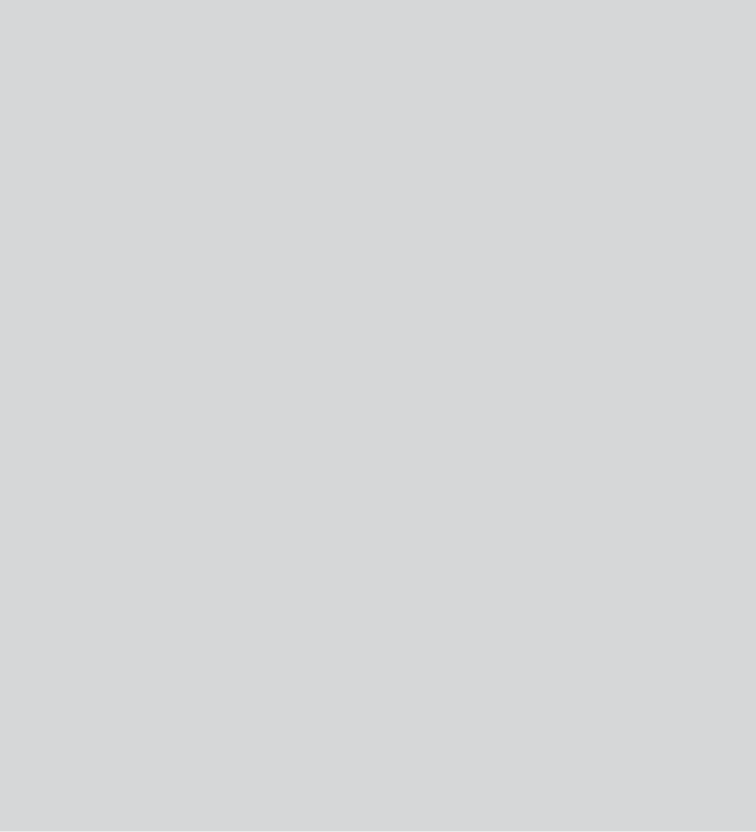
Κωνσταντίνα Μιχαλοπούλου

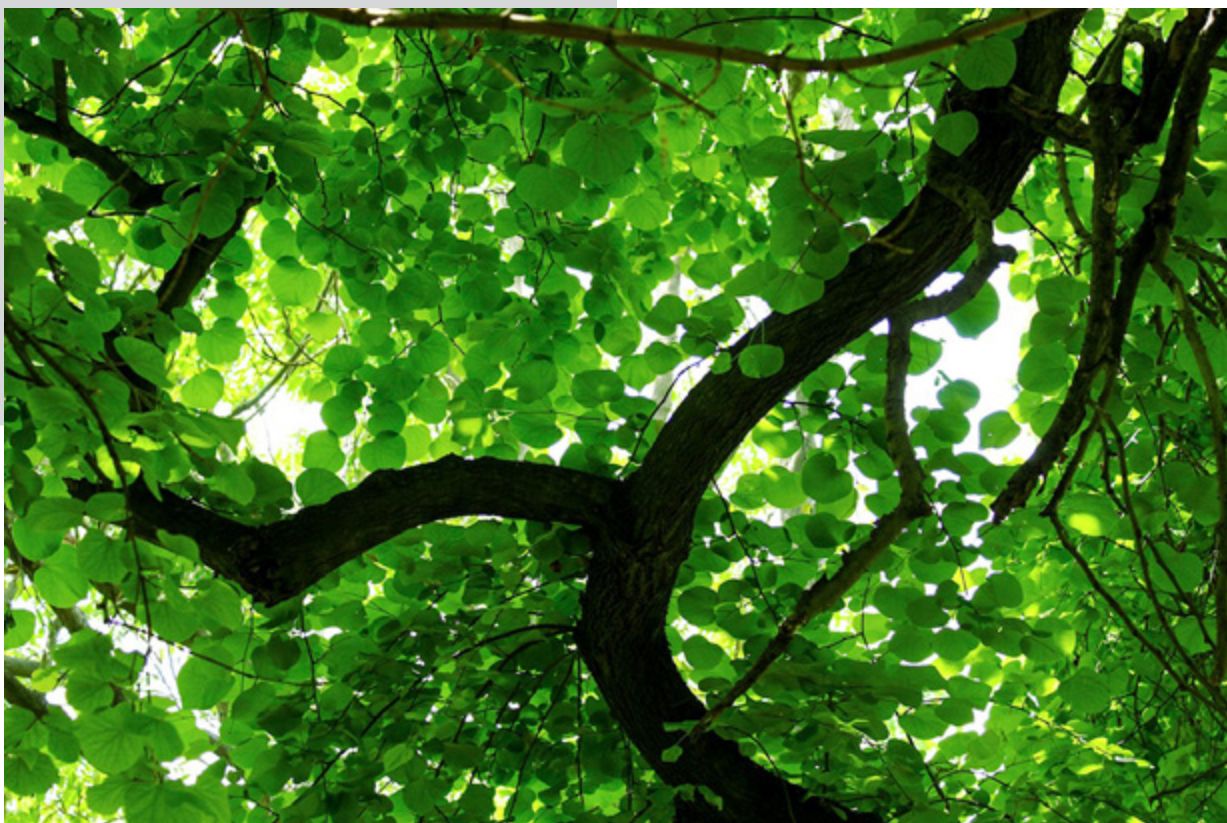
Ο παραμυθένιος κόσμος
του Studio Ghibli

Εμανουέλα Ντόκο

Εμανουέλα Ντόκο

Εμανουέλα Ντόκο

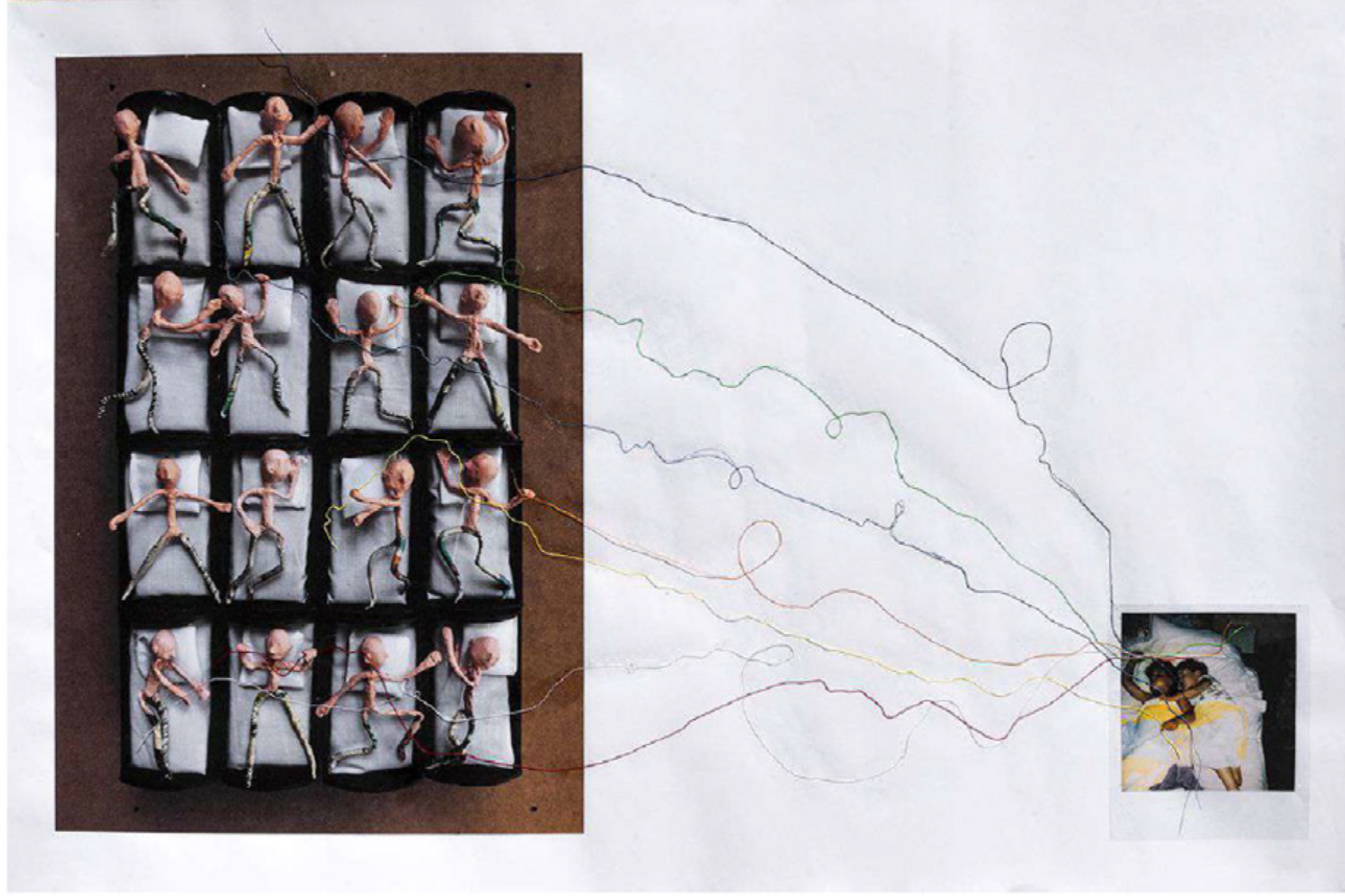

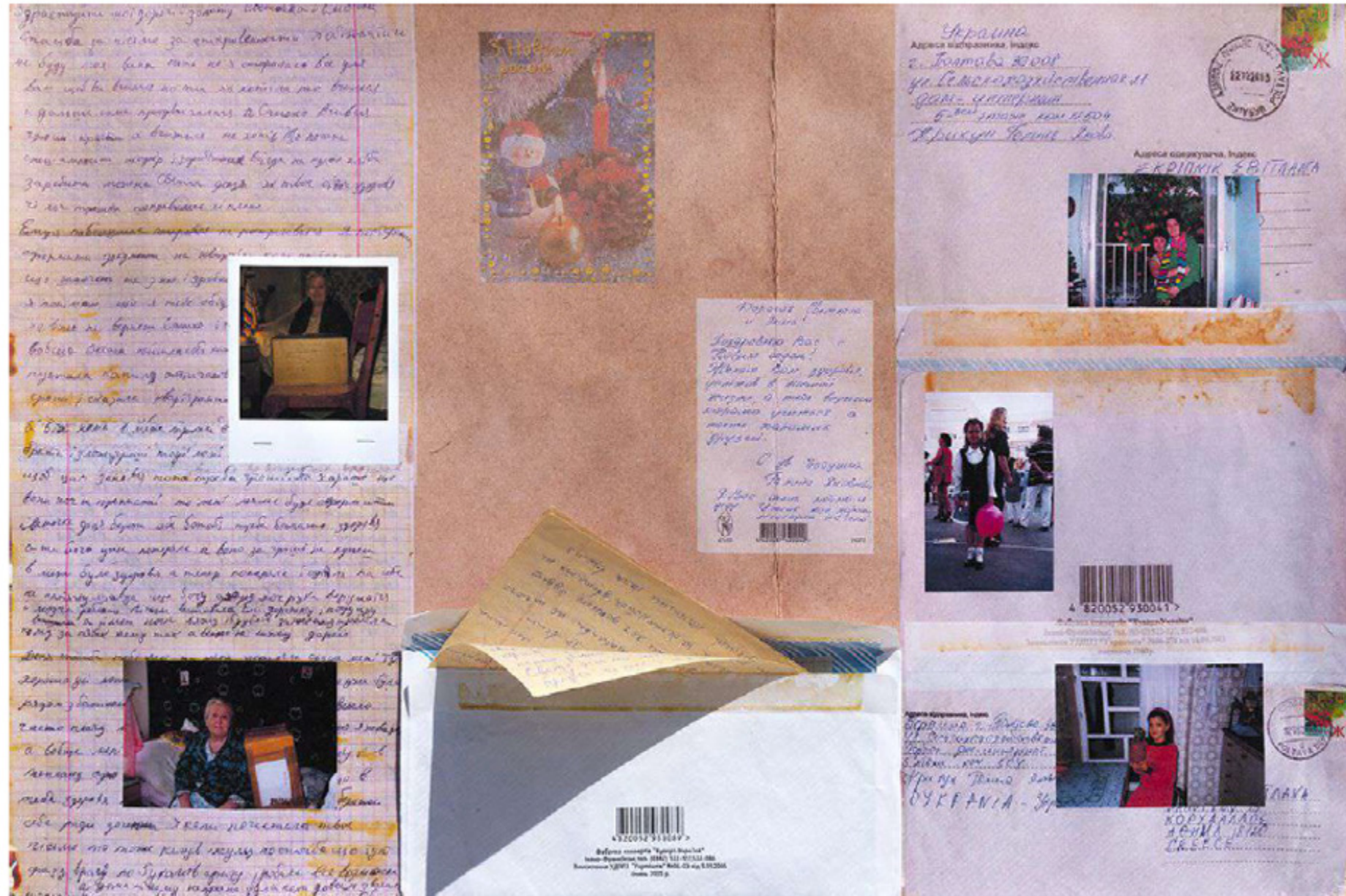
Μαριονέτες

Έμμα Γκασπαριάν

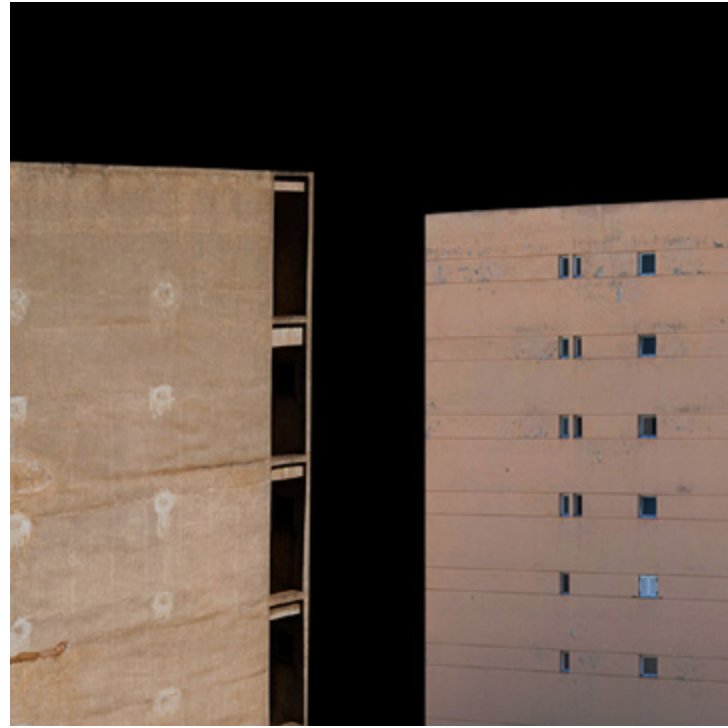
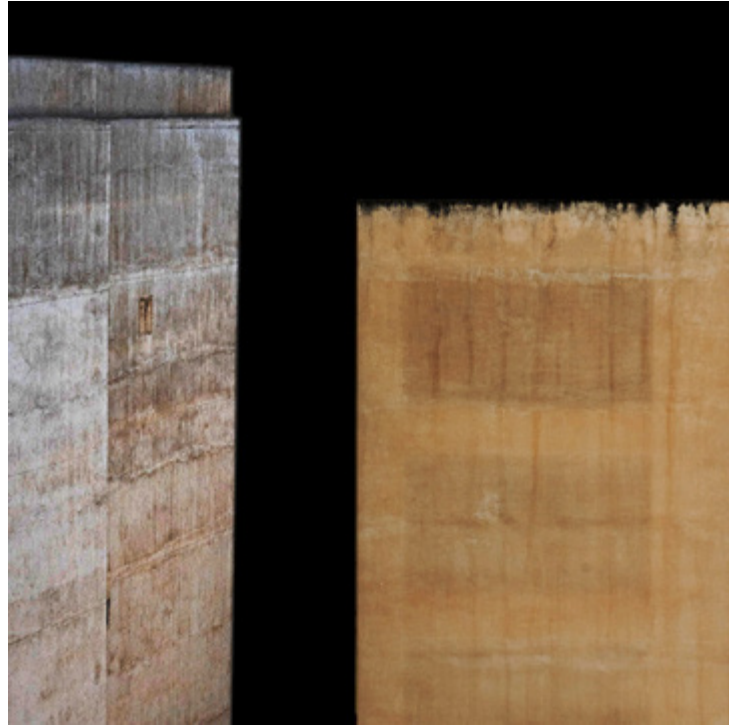

Ίων Ευθυμίου

Ιων Ευθυμίου

ΑΙΣΘΗΤΙΚΕΣ ΘΕΩΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

3

Θεσσαλονίκη πόλη εβραϊκή

Τατιάνα Μαυρομάτη

Υπεύθυνοι Καθηγητές:

Δρ Ηώ Πάσχου, Επίκουρη Καθηγήτρια - Εύα Νταραρά, Υποψήφια Διδάκτωρ

Δρ Πηνελόπη Πετσίνη, Ακαδημαϊκή Υπότροφη

Η εργασία με τίτλο “Θεσσαλονίκη πόλη εβραϊκή” προέκυψε μέσα από ένα προσωπικό μου βίωμα το οποίο σχετίζεται όμως με τη συλλογική μνήμη ή καλύτερα την ηθελημένη αμνησία. Η ιδέα ξεκίνησε από τη συνειδητοποίηση μου ότι μεγάλο μέρος της ιστορίας της Θεσσαλονίκης, της πόλης που γεννήθηκα και μεγάλωσα, και που αφορά το εβραϊκό παρελθόν της, μου ήταν άγνωστο. Το ζήτημα ήταν το εξής: μέχρι που έφτασα σε μεγάλη ηλικία δεν γνώριζα για το εβραϊκό παρελθόν της πόλης. Μπορεί να ήξερα κάποια πράγματα σποραδικά αλλά δεν είχα συνειδητοποιήσει το μέγεθος, την κλίμακα, το βάρος της ιστορίας αυτής. Και αυτή η άγνοιά μου είναι κάτι που με πληγώνει μέχρι σήμερα. Ξέρω ότι η ιστορία γράφεται από τους νικητές. Η Θεσσαλονίκη είναι από τις πόλεις που καλύφθηκαν από αλληπάλληλες στρώσεις λήθης, που ντύθηκαν με προκάτ εθνικές αφηγήσεις. Μέχρι σήμερα υπάρχουν ελάχιστα πράγματα που θυμίζουν την παρουσία των εβραίων. Η καταστροφή της εβραϊκής κοινότητας τη δεκαετία του 1940, αυτό που ονομάζουμε Ολοκαύτωμα, παραμένει μέχρι σήμερα κάτι που μοιάζει με συλλογικό (ένοχο) μυστικό, κάτι που εν πάσει περιπτώσει δεν συζητιέται συστηματικά.

Η φωτογραφική και ιστορική μου έρευνα ξεκίνησε τέλη του 2022 και συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Στην ουσία η φωτογραφική εργασία μου είναι σε εξέλιξη. Οι φωτογραφίες αφορούν τους (μη) εβραϊκούς τόπους της πόλης, κάτι που υπήρξε και έχει χαθεί, στις περισσότερες περιπτώσεις μην αφήνοντας ίχνη. Τέλος, μου φάνηκε ενδιαφέρουσα η ιδέα της εικαστικοποίησης του αρχαιακού υλικού των εφημερίδων αλλά και χαρτών εποχής. Από επιμελητική σκοπιά, έχει ενδιαφέρον πώς θα μπορούσαν να συνδυαστούν οι σύγχρονες εικόνες τοπίου με αρχεία εφημερίδων και χάρτες παρελθοντικών χρόνων.

Τατιάνα Μαυρομάτη

Τατιάνα Μαυρομάτη

Home To Lost Souls

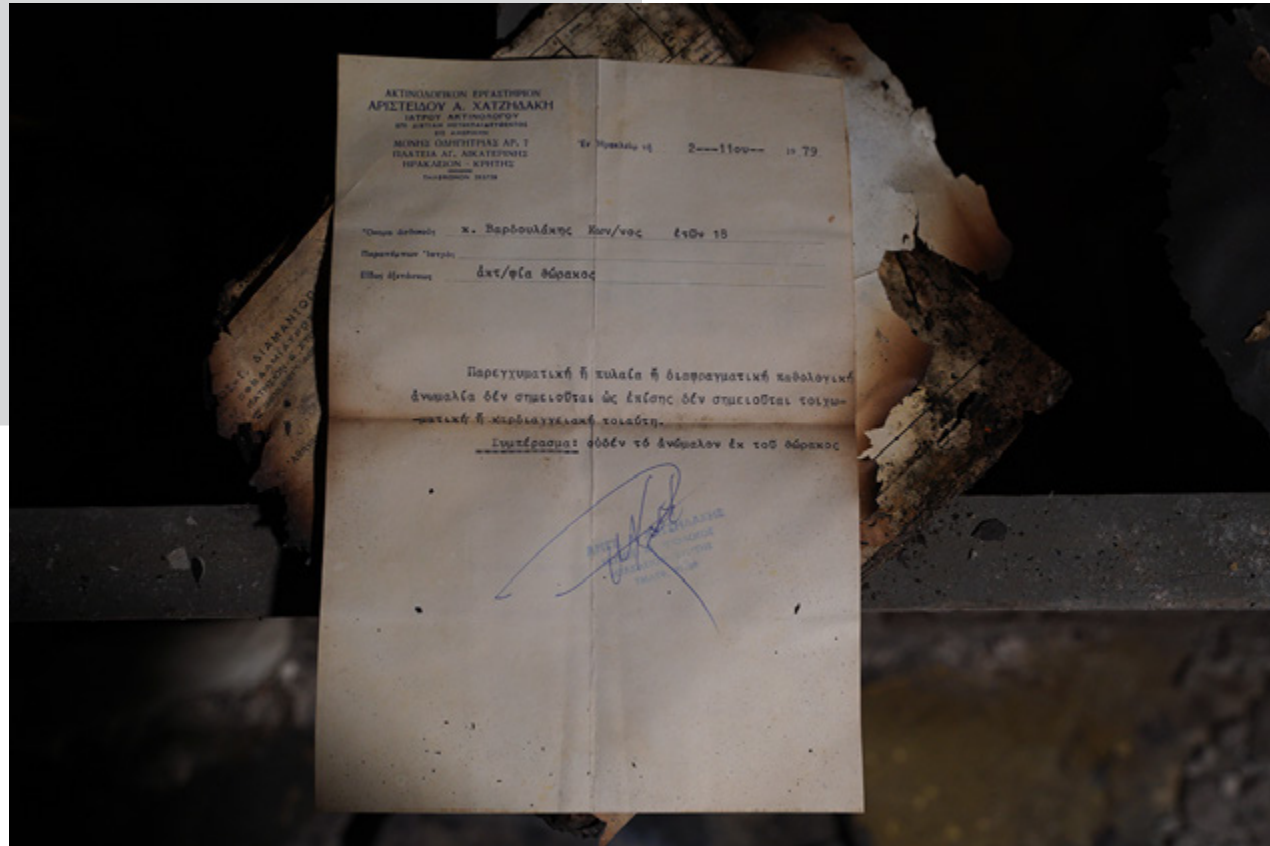
Μαρία Πανταζοπούλου

Η ενότητα που επέλεξα με τίτλο, "Home To Lost Souls", απαρτίζεται από 24 φωτογραφίες. Αυτές απεικονίζουν χώρους, από 2 εγκαταλελειμμένες (πλέον), νοσοκομειακές μονάδες.

Πιο συγκεκριμένα, οι πρώτες 11 τραβήχτηκαν στο Σανατόριο της Πάρνηθας. Την νοσοκομειακή μονάδα που λειτούργησε για πρώτη φορά το 1912 περίπου, για τους ασθενείς που έπασχαν από την θανατηφόρα φυματίωση της εποχής. Οι υπόλοιπες 13 φωτογραφίες της ενότητάς μου, είναι από το Νοσηλευτικό Ίδρυμα Εμπορικού Ναυτικού (Ν.Ι.Ε.Ν.), που, χτισμένο το 1948, ξεκίνησε ως μονάδα παθήσεων θώρακα με τουλάχιστον 300 κλινικές.

Διάλεξα να ασχοληθώ με το θέμα αυτό λόγω της τεράστιας ιστορίας που κουβαλούν τα κτίρια- ερείπια πλέον- αυτά.

Τέλος, ο τίτλος είναι συμβολικός. Η λέξη Home συμβολίζει τον καιρό που είχαν φιλοξενηθεί οι νοσούντες στις μονάδες αυτές. Μερικοί ξόδεψαν αρκετές μέρες, μήνες, χρόνια, ώστε να αποτελούν για αυτούς κάτι σα δεύτερο σπίτι, ενώ άλλοι δεν κατάφεραν να φύγουν ποτέ ζωντανοί... Δηλαδή παρέμειναν χαμένες ψυχές. Ένας άλλος λόγος που επιλέχθηκε ο τίτλος αυτός είναι οι θρύλοι που θέλουν τις ψυχές όσων απεβίωσαν εκεί, να κατοικούν ακόμη στα ερείπια γεμίζοντάς τα με την παρουσία τους.

Μαρία Πανταζοπούλου

Άτιτλο

Μάριος Αύφαντής

Μάρκος Αύφαντης

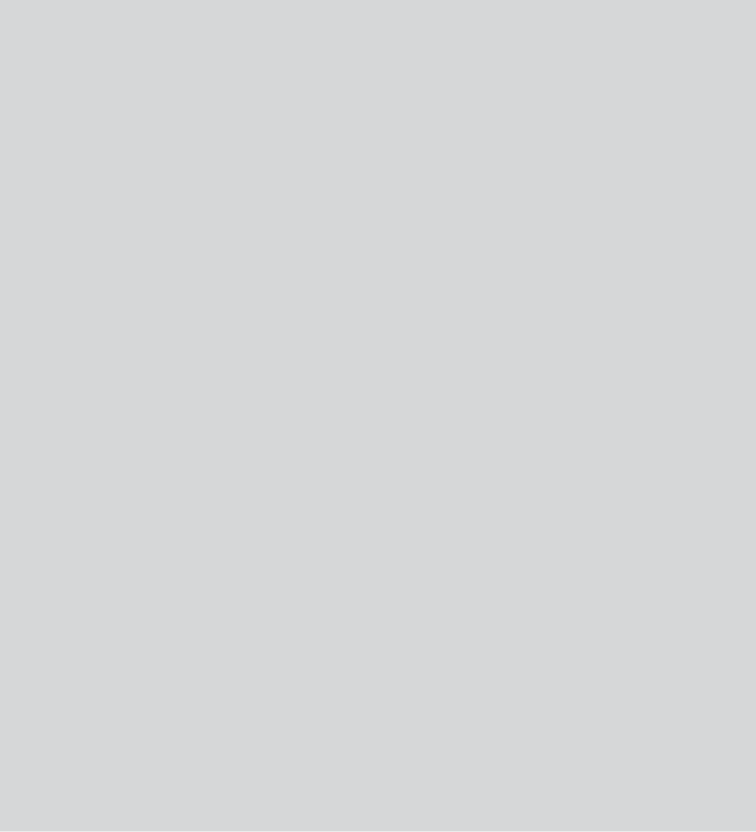
Τατόι

Ηθηνόη Νίκου

Στους πρόποδες της Πάρνηθας, σε μια δασική έκταση που ξεπερνά τα 40.000 στρέμματα, βρίσκεται το κτήμα της πρώην ελληνικής βασιλικής οικογένειας, το Τατόι. Το ανακτορικό συγκρότημα κατασκευάστηκε ως κτήμα αναψυχής και χρησιμοποιήθηκε αρχικά ως θερινό ανάκτορο, αργότερα όμως αποτέλεσε τη μόνιμη κατοικία της βασιλικής οικογένειας. Στη περιοχή του κτήματος χτίστηκαν, εκτός από το ανάκτορο, κτίρια όπως το σχολείο των βασιλοπαίδων, το διευθυντήριο, οι στάβλοι, το οινοποιείο, το βουτυροκομείο, το ξενοδοχείο «Τατόιον» όπως και καταλύματα για τη φρουρά και το προσωπικό που απασχολούνταν στο κτήμα. Πρόκειται για ένα τόπο τεράστιας ιστορικής και πολιτισμικής αξίας. Τα θερινά ανάκτορα «αντίκρισαν» πολλές σκηνές μεγάλης δραματικής εντάσεως της ελληνικής ιστορίας, όπως την έξωση του Κωνσταντίνου Α' το 1917, και αποτέλεσαν χώρο στον οποίο πραγματοποιήθηκαν άπειρες επίσημες και ανεπίσημες συναντήσεις, που με τη σειρά τους επηρέασαν τα πολιτικά γεγονότα της εποχής.

Η συγκεκριμένη φωτογραφική σειρά αναδεικνύει την ομορφιά του φυσικού τοπίου του κτήματος και ταυτόχρονα δημιουργεί ένα σχόλιο για την εγκατάλειψη του από το ελληνικό κράτος, το οποίο μέχρι πρόσφατα αδιαφορούσε πλήρως για την αξιοποίηση του χώρου. Το ανάκτορο και τα κτίσματά του στέκονται εκεί, δίνοντας τη δική τους μάχη απέναντι στον χρόνο και περιμένουν υπομονετικά την ανάπλαση και την αξιοποίησή τους.

Ηθηνόη Νίκου

Ηθηνών Νίκου

Άτιτλο

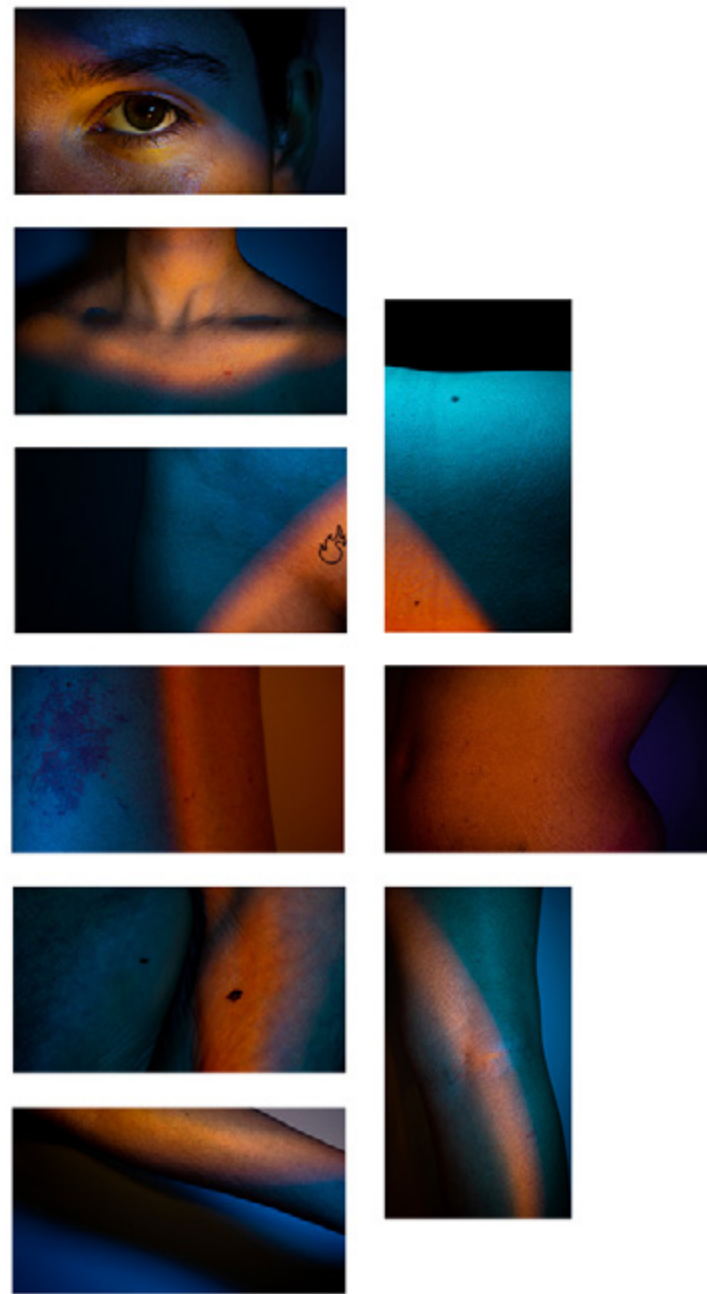
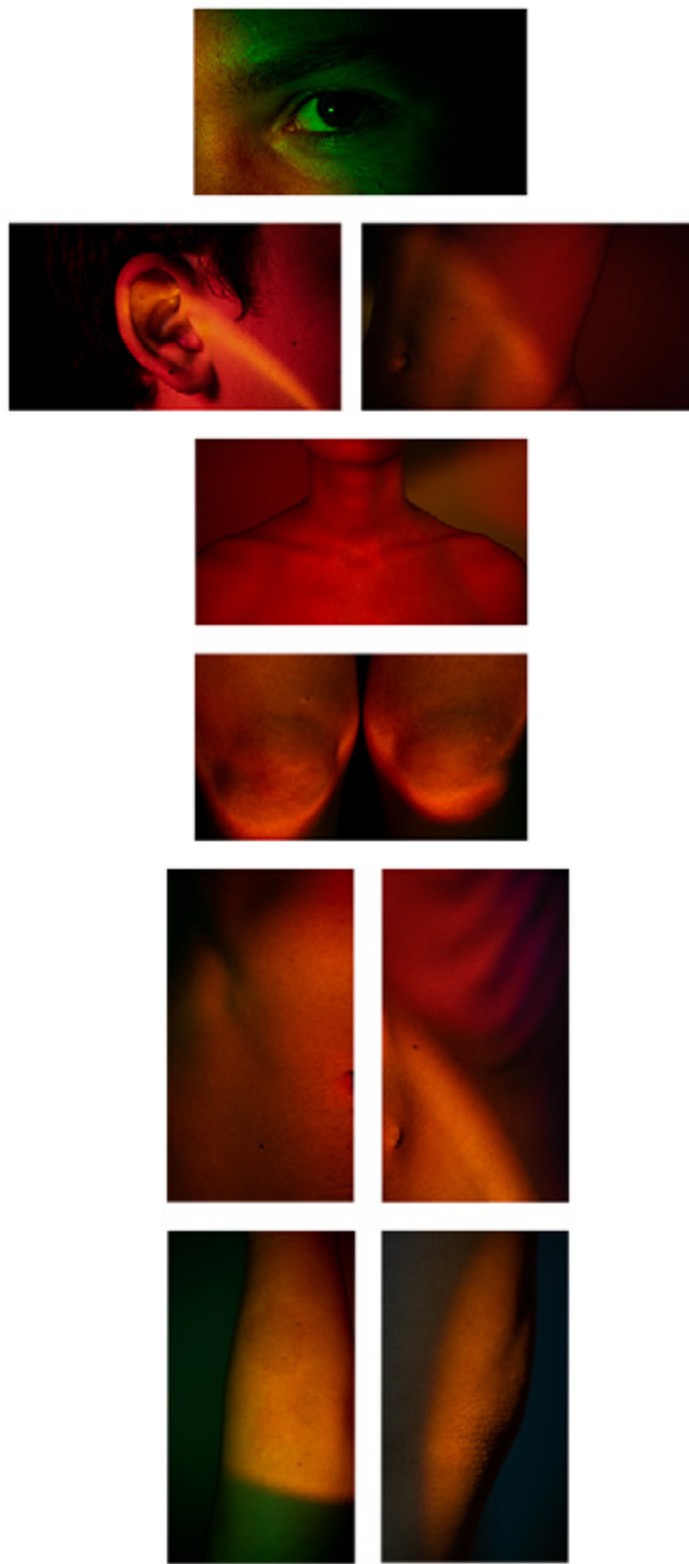
Μαρία Τουλτσινάκη

Μαρία Τουλτσινάκη

Άτιτλο

Γεωργία-Μαρία Πολίτη

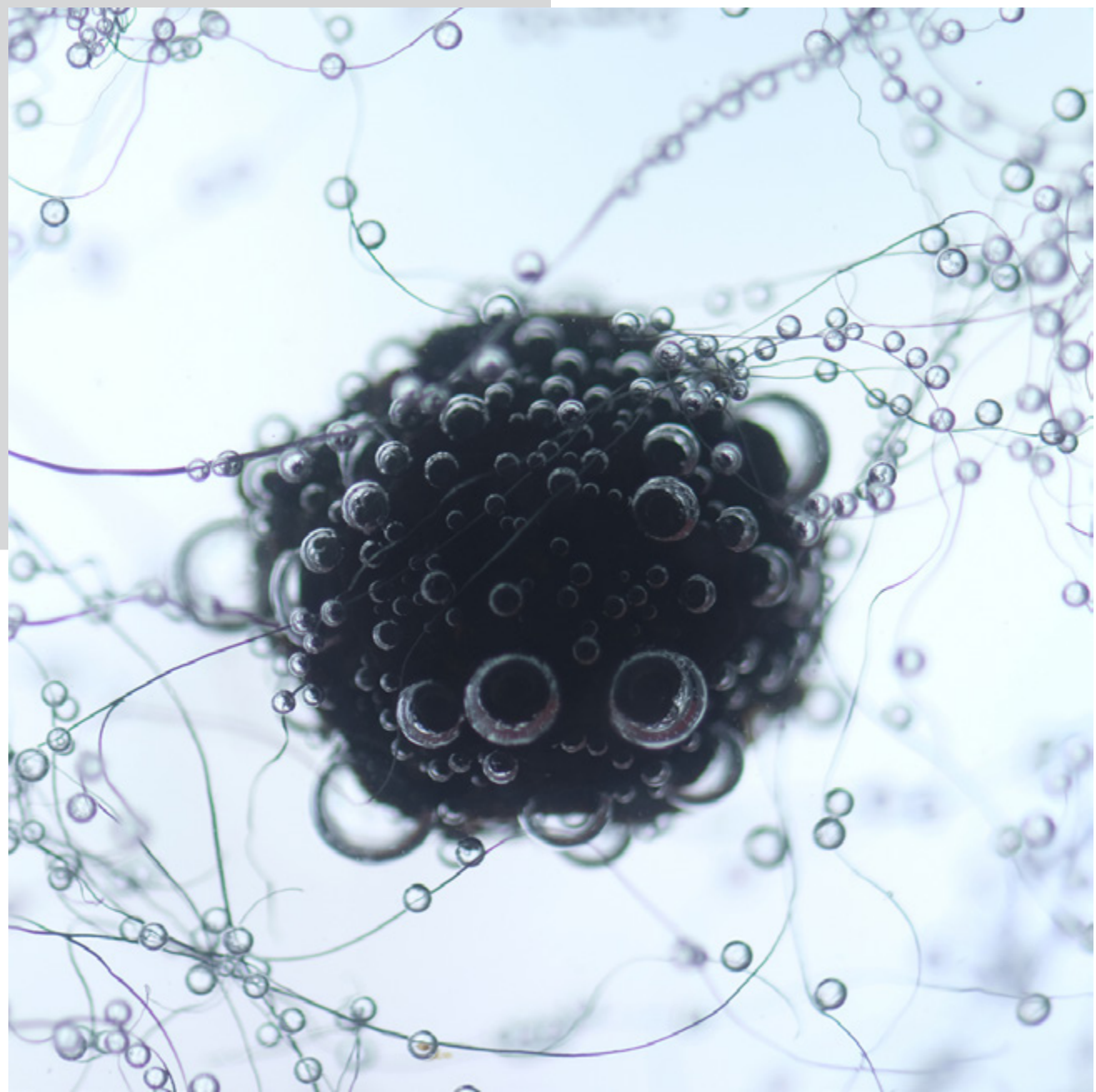

Γεωργία-Μαρία Πολίτη

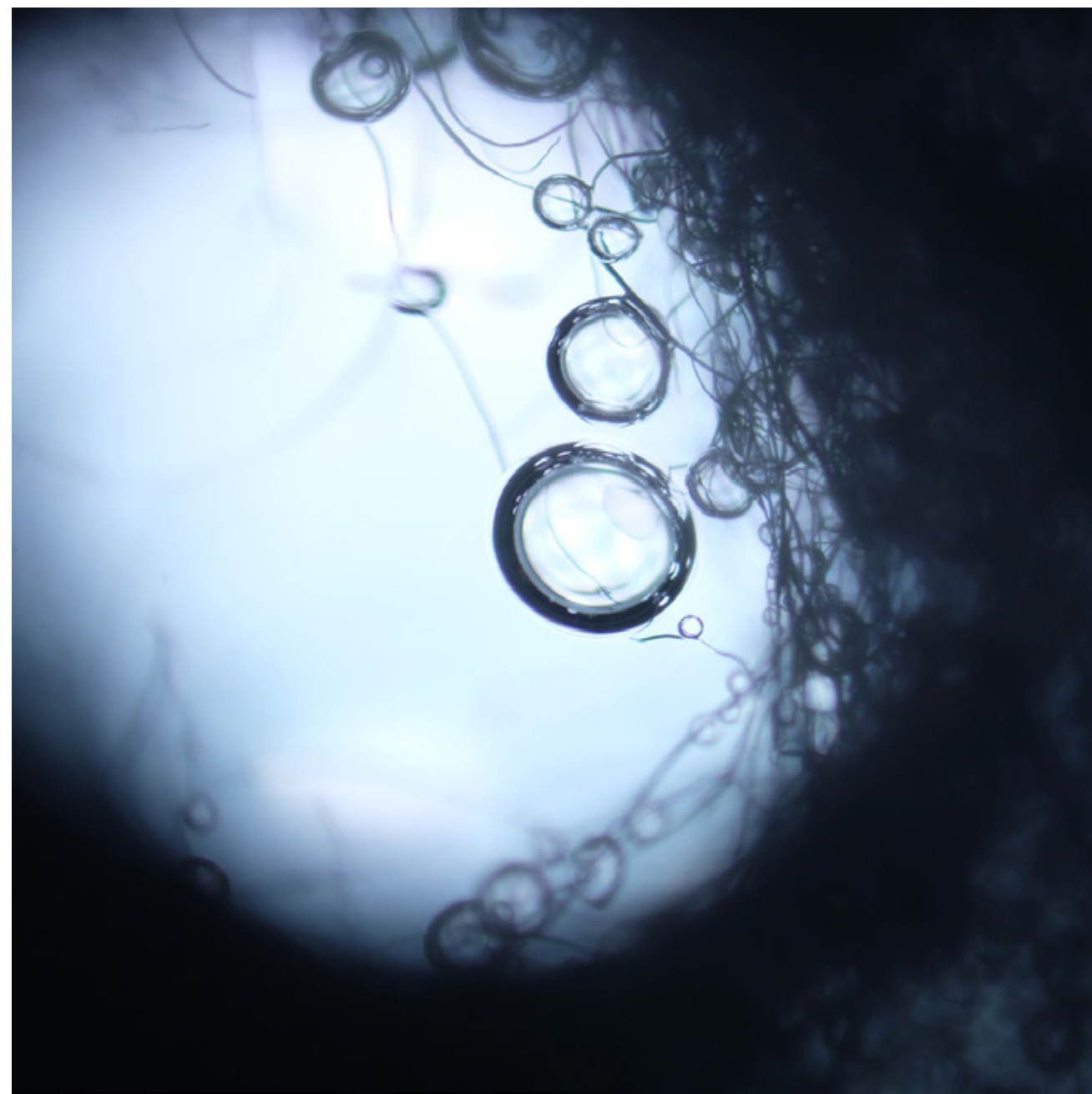
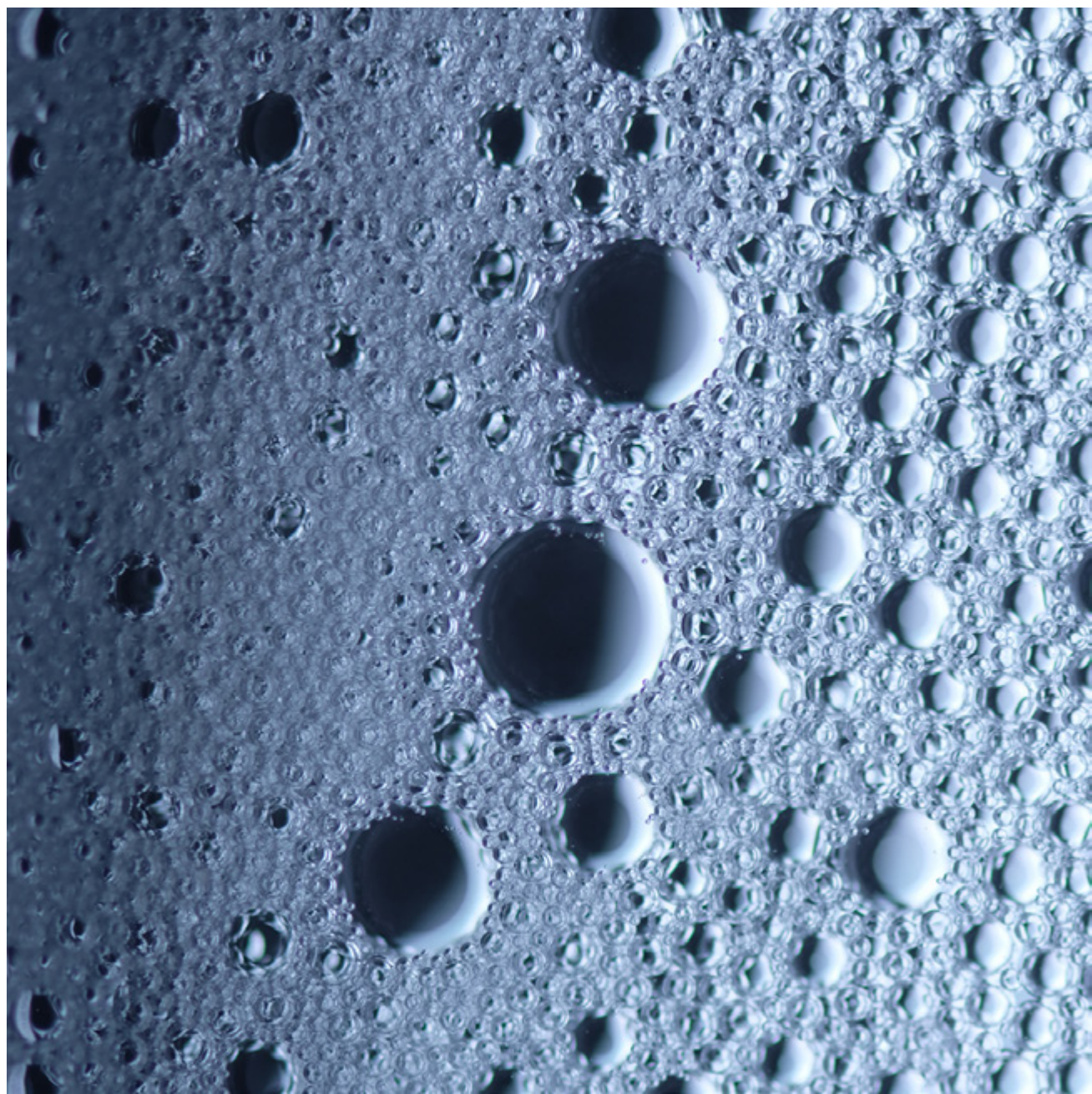

Άπιλο

Παναγιώτης Λιούτας

Άτιτλο

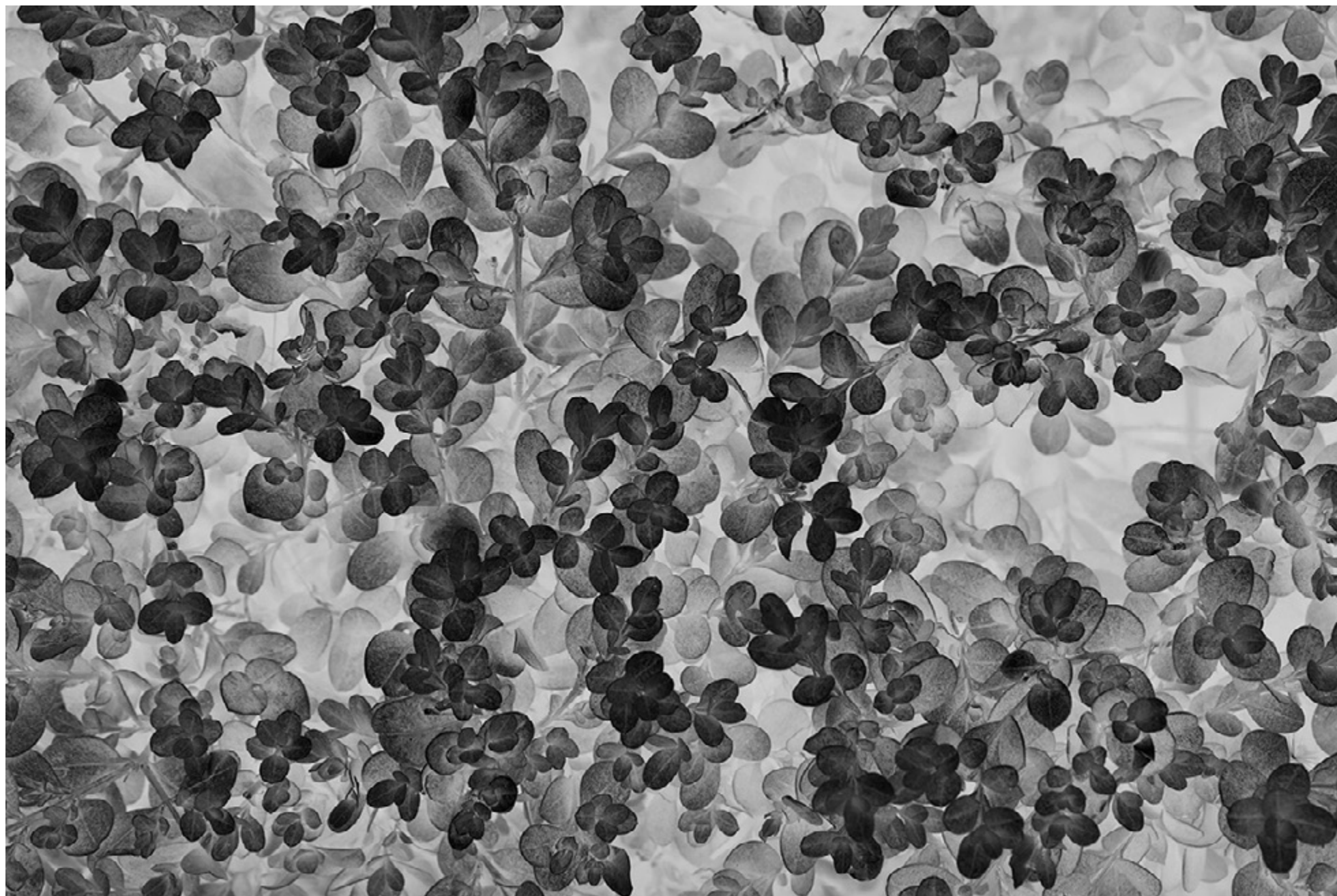
Σοφία Κάβουρα

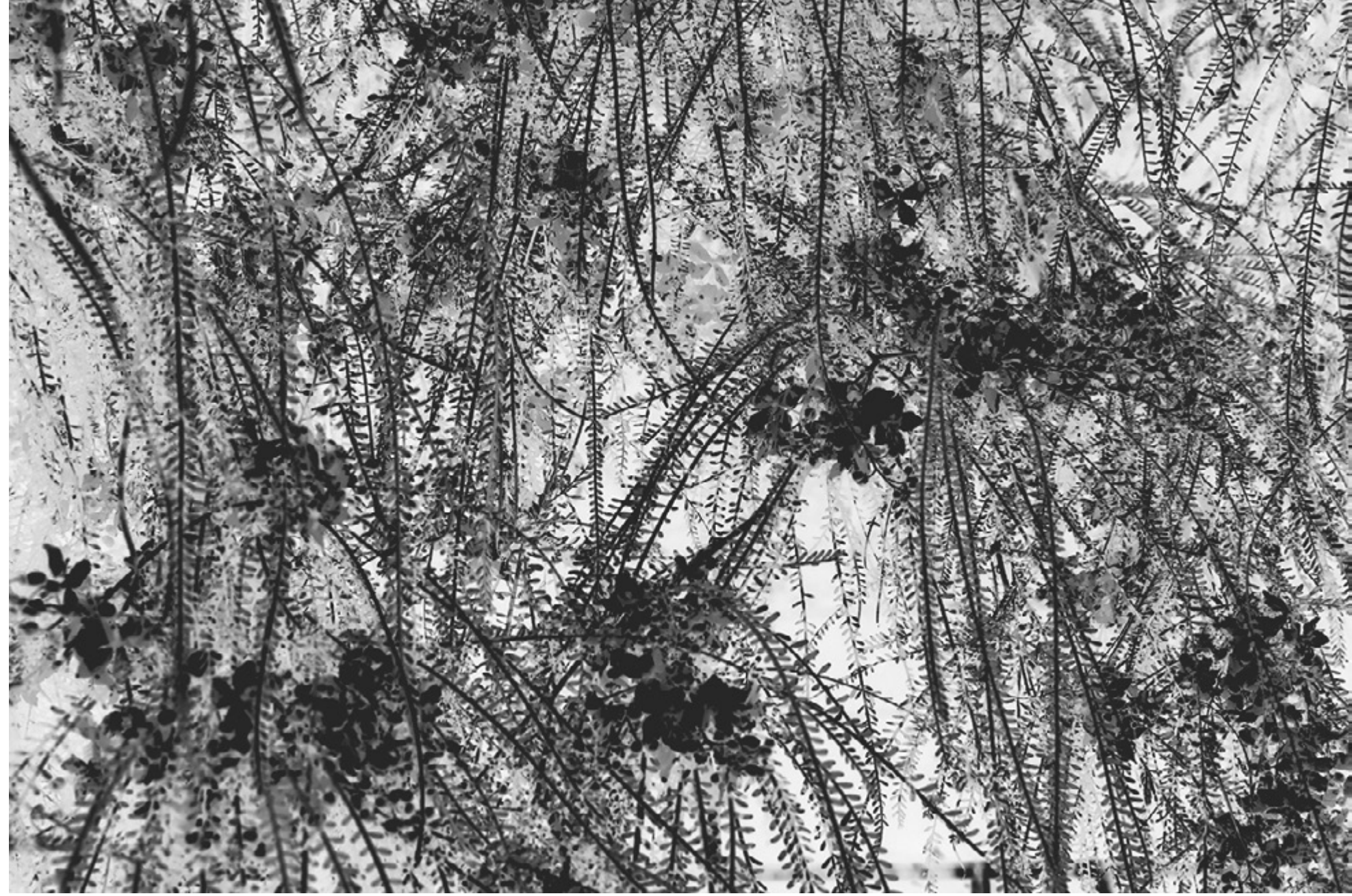
Μοτίβα

Απόστολος-Σπυρίδων Στεργιώτης

Απότολος-Σπιριδών Στεργιάτης

Το σπίτι

Απόστολος-Σπυρίδων Στεργιώτης

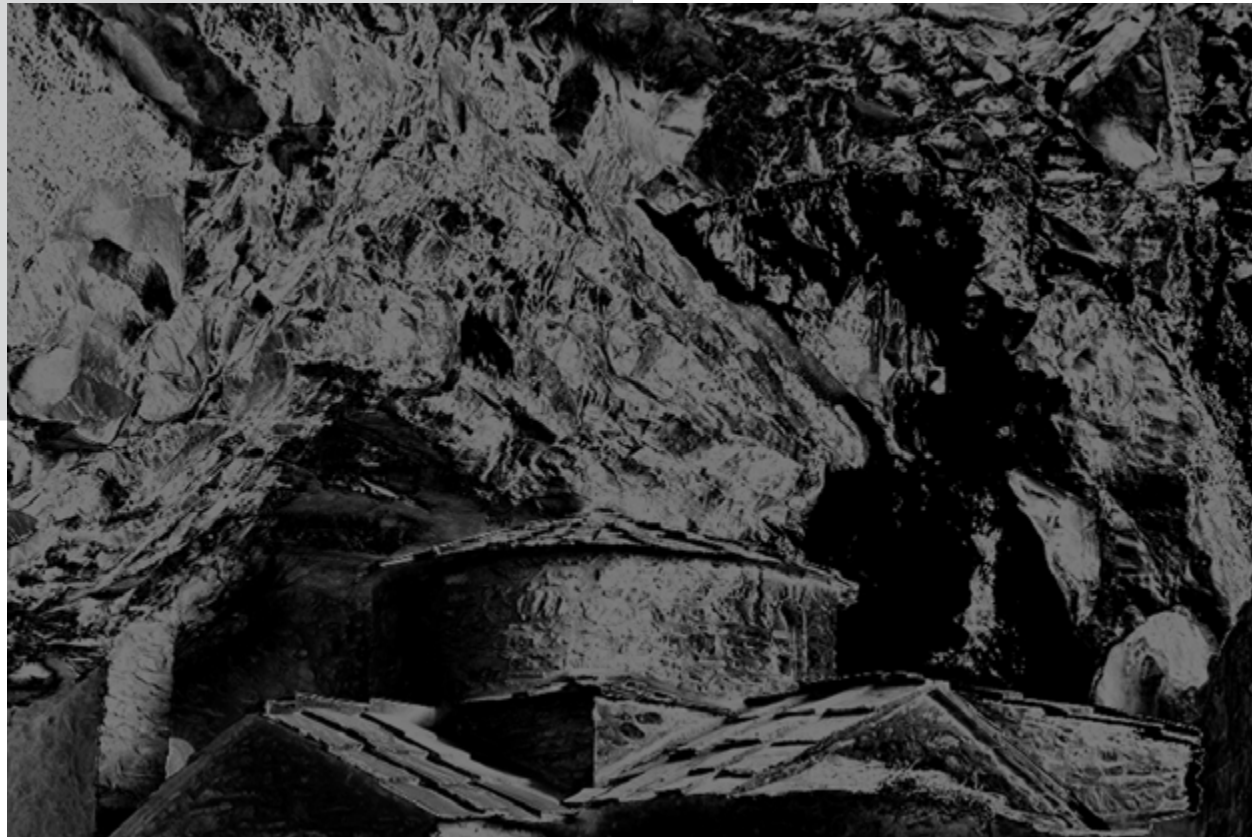
Η σειρά το σπίτι αποτελείται από φαινομενικά ασήμαντα και βαρετά αντικείμενα του σπιτιού. Η αρνητική απεικόνιση τους προσδίδει μυστήριο και ζωντάνια χωρίς απαραίτητα να αντιλαμβανόμαστε τι απεικονίζεται σε κάθε φωτογραφία.

Απόστολος-Σπυρίδων Στεργιώτης

Ο κόσμος μέσα από μια άλλη ματιά

Αχιλλέας Αραγιάννης

Ανέκαθεν, οτιδήποτε αλλόκοτο, απόκοσμο και εξωπραγματικό προκαλούσε το ενδιαφέρον για εξερεύνηση σε πολλούς ανθρώπους. Το μυστικό είναι να δούμε απλά καθημερινά τοπία, από μια λίγο (έως πολύ) διαφορετική ματιά και με αυτόν τον τρόπο ίσως κατανοήσουμε διάφορα πράγματα για τη φύση.

Αχιλλέας Αραγιάννης

Φύση δίχως χρώμα

Παναγιώτα Δαριβιανάκη

Η Σειρά φωτογραφιών με τίτλο "Φύση δίχως χρώμα" σχετίζεται με την ομορφιά μιας άχρωμης φύσης. Πολλές φορές νομίζουμε ότι η ομορφιά της φύσης βασίζεται στην απεριόριστη ποικιλία χρωμάτων που διαθέτει. Μέσα από αυτή την σειρά φωτογραφιών παρουσιάζεται η άποψη πως η ομορφιά της βρίσκεται στις μορφές, στα σχήματα, στα μοτίβα και στις υφές και γενικότερα στις λεπτομέρειες ενός ζωντανού οργανισμού, είτε πρόκειται για ένα φυτό είτε για ένα ζώο.

Έτσι, οι φωτογραφίες βάζουν τον θεατή σε ένα ταξίδι συναισθημάτων και αναμνήσεων που δεν γνώριζε ότι είχε, καθώς σχήματα, υφές και αντιθέσεις που ερχόντουσαν στο μάτι του θεατή σαν δευτερεύουσα πληροφορία, πλέον αποτελούν πρωταγωνιστικό στοιχείο του έργου και φανερώνουν την πραγματική ένταση που υπάρχει σε μια ύπαρξη.

Παναγιώτα Δαριβιανάκη

Ευστρατία Αγκοπιάν

Υπεύθυνη Καθηγήτρια:

Δρ Πηνελόπη Πετσίνη, Ακαδημαϊκή Υπότροφος

Το εργαστηριακό μέρος του μαθήματος αποσκοπεί στην εμβάθυνση της σχέσης της οπτικής αντίληψης και της φωτογραφικής απεικόνισης. Καλύπτει τρεις περιοχές μελέτης: Η «απεικόνιση του χώρου» προσφέρει τη δυνατότητα μελέτης της διαμόρφωσης της προοπτικής αλλά κυρίως της αντίληψης του τρόπου με τον οποίο αυτή επιδρά στην ερμηνεία του θέματος. Τέλος, σημαντική είναι η μελέτη της διερεύνησης του νοήματος μιας σύνθεσης που απορρέει από την σύνθεση του φωτογραφικού κάδρου. Στην «απεικόνιση του χρόνου στη φωτογραφία» εξετάζεται ο τρόπος με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε την κίνηση στη φωτογραφία (φωτογραφικό στιγμιότυπο). Στην «μεταμόρφωση της πραγματικότητας» εξετάζεται το σύνολο των τεχνικών επιλογών μέσω των οποίων μεταμορφώνεται το φωτογραφικό αποτύπωμα.

flipside

Νέστωρ Δημητράκης

Το project "flipside" είναι εμπνευσμένο από το έργο "Ο ύπνος της λογικής γεννάει τέρατα" (Ισπανικά: El sueño de la razón produce monstruos) του Ισπανού ζωγράφου και χαράκτη Φρανσίσκο Γκόγια. Flipside ή αλλιώς άλλη μεριά, είναι το μέρος που πηγαίνουμε όταν κοιμόμαστε. Το συγκεκριμένο project, αφορά τι βλέπουμε στον ύπνο μας αλλά όχι ως ένα όμορφο όνειρο. Η συγκεκριμένη φωτογραφική σειρά αποτελείται από αγάλματα όπου αντικατοπτρίζουν εφιάλτες είτε από αναμνήσεις είτε από νοηματικά από αρνητικά συναισθήματα που μας περικλείουν όπως, τύψεις, άγχος, φόβοι, ενοχές.

Νέστωρ Δημητράκης

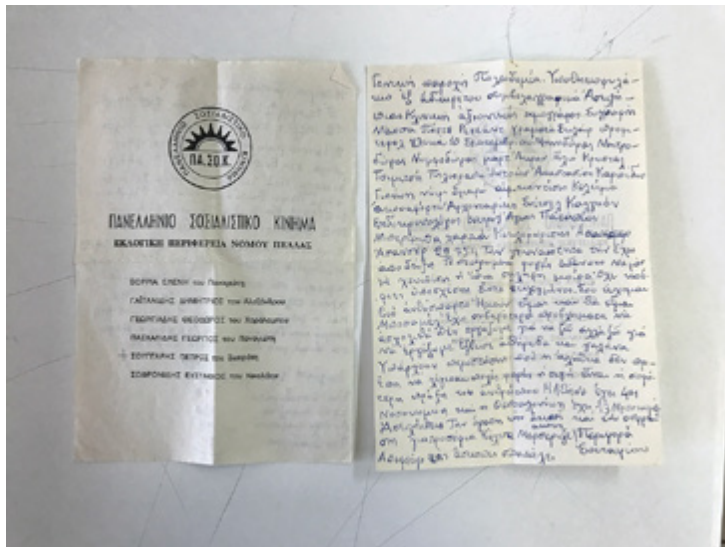
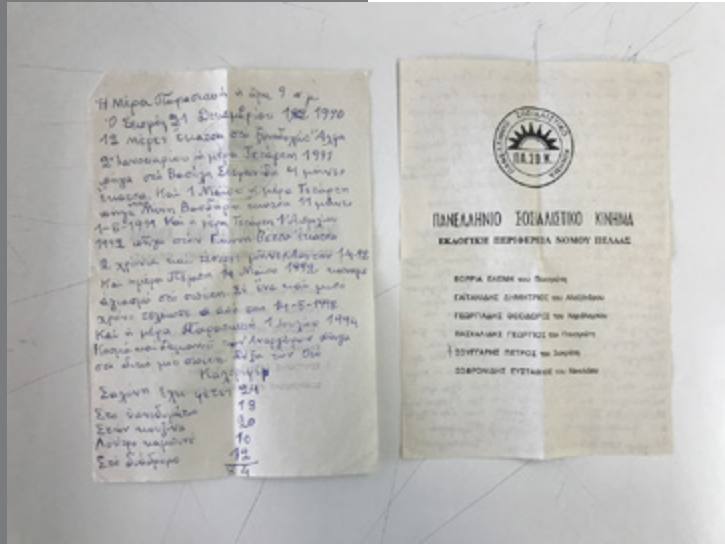

Άτιτλο

Παναγιώτης Τσισιός

Ηθηνόη Νίκου

Υπεύθυνη Καθηγήτρια:

Δρ Πηνελόπη Πετσίνη, Ακαδημαϊκή Υπότροφη

Οι εργαστηριακές ασκήσεις επιτρέπουν στους φοιτητές να εφαρμόσουν τις βασικές στρατηγικές της συγκρότησης του φωτογραφικού νοήματος που διδάσκονται στο θεωρητικό μέρος δημιουργώντας φωτογραφικές εικόνες με σαφές νοηματικό ή αφηγηματικό περιεχόμενο:

- Η συγκρότηση μιας Αφήγησης μέσω μιας σειρά φωτογραφιών I. Φωτογραφικές Ακολουθίες (Sequences) και φωτοιστορίες. II. Εικόνα μέσα στην εικόνα. III. Φωτογραφία και κείμενο.
- Η εικονοποίηση μια αφηρημένης έννοιας.
- Το νόημα των εικόνων μέσω των ρητορικών σχημάτων της μεταφοράς και της μετωνυμίας.

Πριν μετακομίσω από την Έδεσσα στην Αθήνα, κάθισα να ξεχωρίσω ποια από τα προσωπικά μου αντικείμενα θα έμεναν πίσω στην αποθήκη του σπιτιού και ποια θα έπαιρνα μαζί μου. Τυχαία βρήκα σε ένα συρτάρι ένα ξεχασμένο γράμμα από μια θεία του πατέρα μου. Όταν το διάβασα μου έκανε τόσο μεγάλη εντύπωση που αποφάσισα να το φέρω μαζί μου.

Στις 21 Δεκεμβρίου 1990 σημειώθηκε σεισμός 6,1 Ρίχτερ με επίκεντρο το χωριό Γρίβα του Νομού Κιλκίς, ο οποίος έγινε έντονα αισθητός και στην Έδεσσα. Υπήρξαν υλικές καταστροφές με αποτέλεσμα να κατεδαφιστούν αρκετά σπίτια στη πόλη. Ανάμεσα σε αυτά ήταν και το σπίτι της θείας του πατέρα μου. Με το γράμμα της θείας ως οδηγό προσπάθησα να φανταστώ πως θα μπορούσε να είναι η καθημερινή της ζωή και να κατασκευάσω εικόνες τις οποίες θα συναντούσε κανείς εάν επισκεπτόταν το σπίτι της.

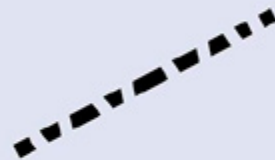
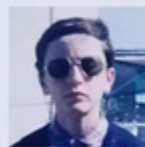
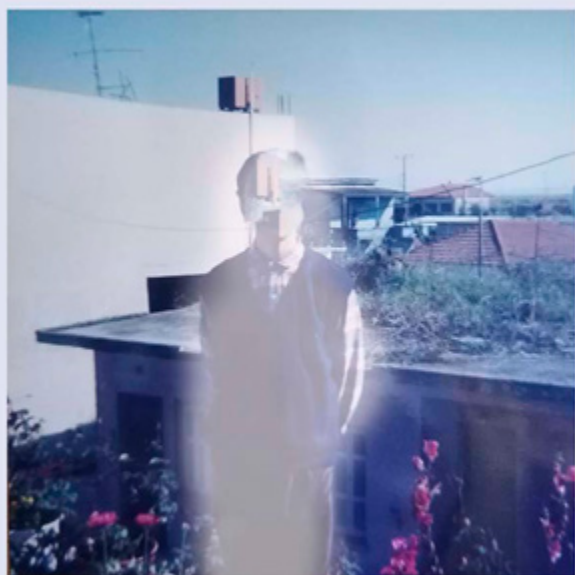

Ηθηνόη Νίκου

Κωστάκης

ΚΩΣΤΑΚΗΣ

ΓΕΙΑ ΣΟΥ ΚΩΣΤΑΚΗ...

Κωνσταντίνα Γκιουλέκα

Η φωτογραφική σειρά με τίτλο «Κωστάκης», έχει ως θέμα τον αδελφό μου τον Κώστα και την σχέση του με εμένα, στην ζωή που ακολούθησε μετά τον θάνατο του. Η σειρά αυτή έχει δομηθεί ως ένα είδους οπτικού παζλ. Έχω πάρει παλιές οικογενειακές μας φωτογραφίες και έχω αφαιρέσει τις φιγούρες και τα πρόσωπα του αδελφού μου και το δικό μου, ενώ δίπλα συνδέεται με την κύρια φωτογραφία, το πρόσωπο του καθενός. Η αφαίρεση της κάθε φιγούρας προσπάθησα να θυμίζει μια άλλη απόκοσμη φιγούρα. Στο κάτω μέρος των παζλ έχω προσθέσει ένα μικρό γράμμα προς τον αδελφό μου που επεξηγεί την κατάσταση στην οποία αναγκάστηκα να υπάρξω μετά τον θάνατο του.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΑΜΟ ΣΟΥ ,
ΕΜΑΘΑ ΝΑ ΣΠΕΡΝΩ ΧΑΜΟΓΕΛΑ,

ΧΑΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΟΥ

ΚΑΤΑΦΕΡΑ ΝΑ ΧΑΣΩ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΟΥ

Rough Cut

Αλόη (Ιακωβάτων 25, Άγιος Λουκάς).

Χειμερινός, 600 θέσεις.

Δημιουργημένος την εποχή της κινηματογραφικής άνθισης της Πατησίων, στο υπόγειο (πλατεία) και ισόγειο (εξώστης) μιας πολυκατοικίας. Λισθητική 60's. Εγκαίνα με την ταινία «Ιουλιέττα και Ρομανώφ» ("Romanoff and Juliet").

Διάστημα λειτουργίας: 1961-2001. Ταινίες Β' προβολής και ελληνικές Α' προβολής, εμπορικές, ποιοτικές και ερωτικές.

Η παρούσα εργασία αφορά την επανεμφάνιση κινηματογράφων των Αθηνών, οι οποίοι είτε έχουν πάψει να λειτουργούν, είτε πρόκειται να κλείσουν στο προσεχές μέλλον. Σημείο αναφοράς είναι το φωτογραφικό έργο των Bernd (1931-2007) και Hilla Becher (1934-2015) που κατέγραψαν τη βιομηχανική αρχιτεκτονική της Δυτικής Ευρώπης και Βόρειας Αμερικής του 20ου αιώνα. Η προσέγγιση που ακολουθήθηκε επιδιώκει τη δημιουργία μίας τυπολογίας: οι λήψεις είναι μετωπικές, το κάδρο κάθετο και χρησιμοποιήθηκαν χαμηλά ISO και ευρυγώνιος φακός. Στόχος είναι η καταγραφή της πρόσοψης των κινηματογράφων που συχνά έχουν αλλάξει χρήση και διατηρείται μόνο η επιγραφή τους. Πρωταγωνιστές είναι κινηματογράφοι κυρίως στην περιοχή των Πατησίων και του κέντρου που συνδέονται άμεσα με προσωπικές μνήμες της φωτογράφου. Ο τίτλος "Rough Cut" παραπέμπει στην κυριολεκτική σημασία του όρου στο μοντάζ, αλλά και στη μεταφορική απότομη διακοπή της λειτουργίας των κινηματογράφων.

Σελέκτο (Πατησίων 295, Άγιος Λουκάς).

Χειμερινός, 1000 θέσεις.

Ο πιο δημοφιλής κινηματογράφος από το γειτονικό τρίο (Ανίξελα και Πηγάλι). Ίσως η επιτυχία του να οφειλόταν στο πιο φινετσάτο του όνομα, στην πιο αποδεκτή του πολυτέλεια.

Εγκαινιάστηκε το 1958 με την ταινία «Δεσμώτης του ελιγμού» ("Vertigo").

Λειτουργήσε μέχρι το 1990. Στη συνέχεια η αίθουσά του χρησιμοποιήθηκε ως στούντιο τηλεοπτικών παραγωγών και αργότερα αναδομήθηκε για να στεγάσει σούπερ μάρκετ (μέχρι σήμερα). Τοποθετήθηκε στη νέα πρόσοψη η αυθεντική παλιά επιγραφή του κινηματογράφου.

Όσκαρ (Αχαρνών 330, Κάτω Πατήσια).

Χειμερινός, 650 θέσεις.

Ξεκίνησε ως θερινός το 1957 στην εξοχική, τότε, τοποθεσία που ήταν πολύ διαφορετική σε σχέση με τη σημερινή της εικόνα. Το 1966 κατεδαφίστηκε· ο νέος χειμερινός (έναρξη 1970) εντάχθηκε εξ' αρχής στους Α' προβολείς και συνέχισε παρά τη δυσκολία των καιρών και παρά τα μεγαθήρια που τον απείλησαν (συγκρότημα κινηματογράφων Ster, πολύ κοντά του, το οποίο αργότερα διέκοψε) ως τον Μάρτιο του 2022 οπότε μετετράπη σε σούπερ μάρκετ.

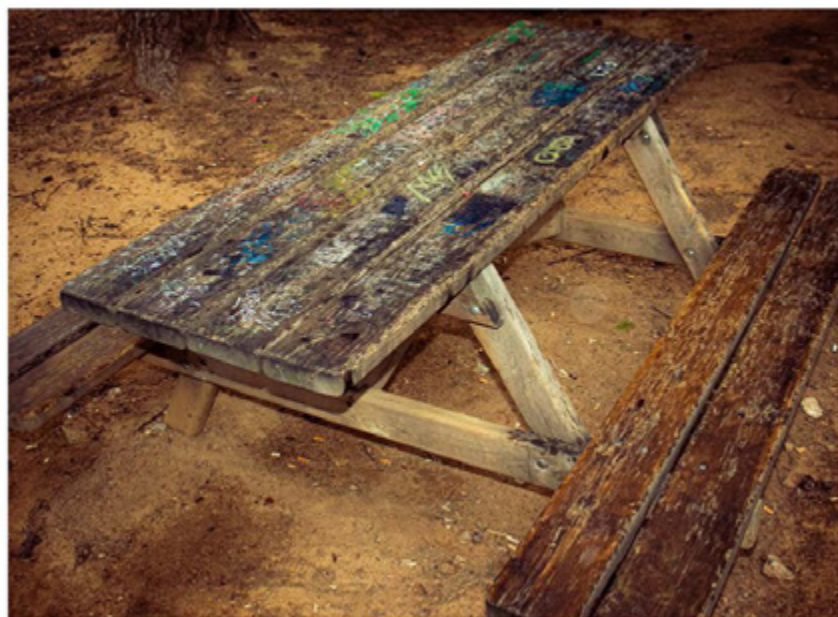

Γαλαξίας (Μεσογείων 6 & Σινώπης, Αμπελόκηποι).

Χειμερινός, 700 θέσεις αρχικά.

Έτος ίδρυσης: 1963. Χτίστηκε στη θέση του παλιού θερινού κινηματογράφου Αθηναία. Φιλοξενούσε κυρίως ελληνικές ταινίες. Το 1996 ανακαινίστηκε και το 2001 χωρίστηκε σε δύο αίθουσες.

Δεν μεγάλωσα, άλλαξαν

Ελευθερία Ζαλοκώστα

Σε αυτή την σειρά φωτογραφιών παρουσιάζω μέρη που συχνά κατά τα παιδικά και προ-εφηβικά μου χρόνια. Είτε τα μέρη αυτά έχουν μετατραπεί σε κάτι άλλο, είτε απλά έχουν πάψει να υπάρχουν.

Ρόμπι DMX

Άρχισα να παίζω εκεί από το δημοτικό. Όχι με τα τρέξιμα, μαζί με τους μεγαλύτερους, πήρα δώδεκα πόντους όταν ρίχτηκα με εφόδο να ανέβαρε στην κορυφή. Στις φορές είναι πολλές φορές βλέπεις να τα ματαίωσαν, με την που παλάτα σπαστεί απερίτιστα την ικανότητα να ανεβούμε πάνω με την ρίξη (προσπάθεια με αυτή κατέκτησα άλλα λιγότερα διαιτησία του διαιτητή να μαντρω το ίδιο)

✓ Κάποιες φορές δε βρίσκω τα πόδια παιδί που δε έφτασε εκείνη τη στιγμή. Ακόμα για όσα σπάνια περιστασιακά προλαβαίνω να την προσεγγίσω ή να την έχω επί ποσοστό να κερδίσω γιατί μου αρέσει να παίζω με τους φίλους μου αλλά με τον τρόπο που παίζω να νικώ τον εαυτό μου όσο τους προηγούμενους σε εφελκυστική εμπειρία στο Disney Channel.

Αφού τελείωσε το λύκειο, έγινε μία μεγάλη συγκέντρωση στο γήπεδο στον Βορειακό ή ρίχτηκα. Πίστευα πως θα την αντιμετωπίσω με μία άλλη καινούρια ή έβγαψα πως θα την άφηνα, έτσι όπως ήταν. Ανατομικά την αφήρησα με τα πόδια, κλείνοντας έτσι ένα κεφάλαιο με το τέλος στο γήπεδο.

ΑΤΑΡΕ ΤΟΥ ΘΑΛΟΣ ΜΟΥ

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ - ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΤΣΗΣ

ΕΞΕΓΙ
ΕΥΩ
(με τα βεντ skateboard)

Ελευθερία Ζαλοκώστα

BEFORE ME

Μαρία Τουλτσινάκη

Ο Νίκος και η Βάσω γνωρίστηκαν τον Οκτώβριο του 1978. Ερωτεύθηκαν, έγιναν ζευγάρι, μοιράστηκαν κοινά όνειρα, ταξίδεψαν, φαντάστηκαν μια ιδανική ζωή και δέθηκαν με τα δεσμά του γάμου. Είναι 45 χρόνια μαζί. Ο Νίκος και η Βάσω είναι οι γονείς μου.

Η σειρά φωτογραφιών με τίτλο «Before me» αποτελεί ένα εικαστικό παιχνίδι. Συλλέγοντας φωτογραφίες από παλιά οικογενειακά άλμπουμ, χαμένα αντικείμενα και εργόχειρα μέσα σε συρτάρια ή κουτιά αποθήκευσης, ανασκευάζω τις εικόνες παρεμβαίνοντας εξωτερικά σε αυτές και επαναφωτογραφίζοντάς τες. Οι γονείς μου γίνονται ο καμβάς πάνω στον οποίο απλώνω τα παιχνίδια μου. Επιλέγω αν θα με βλέπουν ή όχι. Το βλέμμα τους είτε θα με ακολουθεί όταν θα έχει κάτι να διηγηθεί, είτε θα κρύβεται για να μην μάθουν τις σκανδαλιές μου. Παρακολουθώ τη σχέση τους και εξιστορώ μια ιστορία αγάπης που δεν έχει πρόσωπα. Μια ζωή πριν από εμένα με την οποία συνδιαλέγομαι στο τώρα.

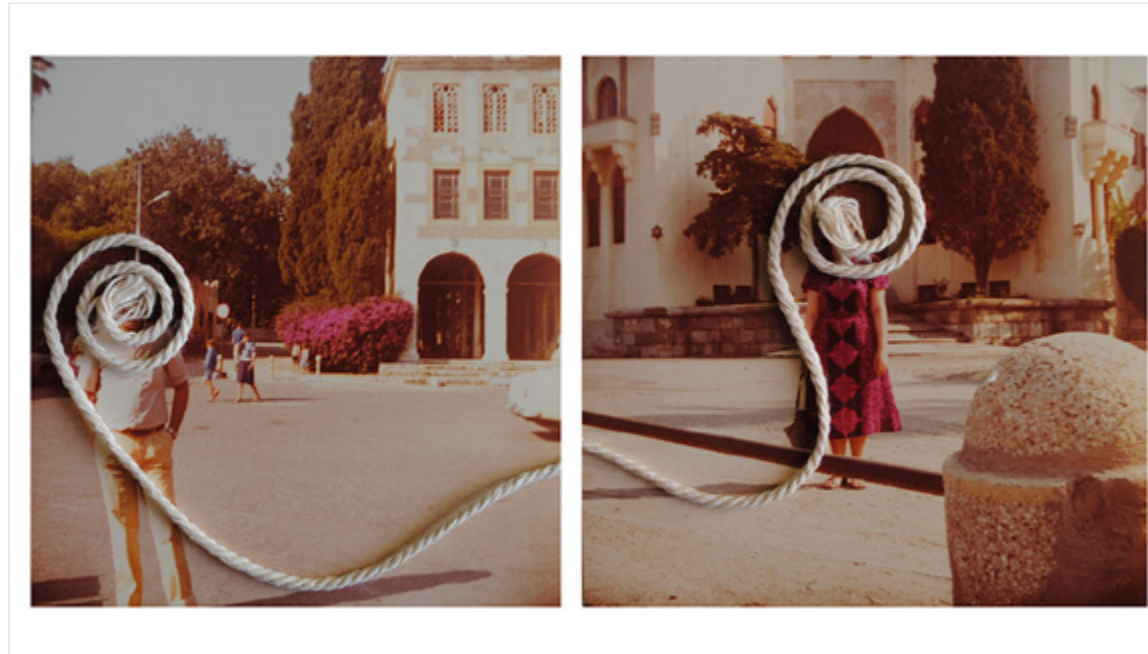

Μαρία Τουλτσινάκη

Σε σένα που κούκω με
τι δύναμη τής γοργόνας, δε θα
μι καταλάβεις να γράψω σου να
δε μου συζητή θα είναι αλληλ-
σημειω.

Μυσταυ τον γύμναστο
μπαζογι μετ' αζανι
βαν

Αντὸς κορδέλα πρὸς
αὐτὸν. Αὐτὸς πρὸς τὴν
Τ. ἢ καὶ πρὸς τὸν
45 ἡμέρες

Τατιάνα Μαυρομάτη

Υπεύθυνοι Καθηγητές:

Πάυλος Σατόγλου, Ακαδημαϊκός Υπότροφος

Δημήτρης Μαστοράκος, Ακαδημαϊκός Υπότροφος

Στο εργαστήριο των Ειδικών Τεχνικών Αναλογικής φωτογραφίας, παρουσιάζονται πειραματικές και εναλλακτικές τεχνικές εικονοποίησης, στην κατεύθυνση της δημιουργίας εικόνας, χωρίς την χρήση μιας τυπικής φωτογραφικής μηχανής, καθώς και των αντίστοιχων υλικών που χρησιμοποιούνται, τόσο στην λήψη όσο και στην εκτύπωση μιας φωτογραφίας. Συμβαίνει εδώ μια αντικατάσταση και μία μετατόπιση από τους στερεότυπους τρόπους απεικόνισης, με σκοπό τόσο την μεταμόρφωση του ορατού κόσμου, όσο και την πρόκληση αποτελεσμάτων, τα οποία επιτρέπουν στο τυχαίο και το απρόβλεπτο να παρεισφρήσει.

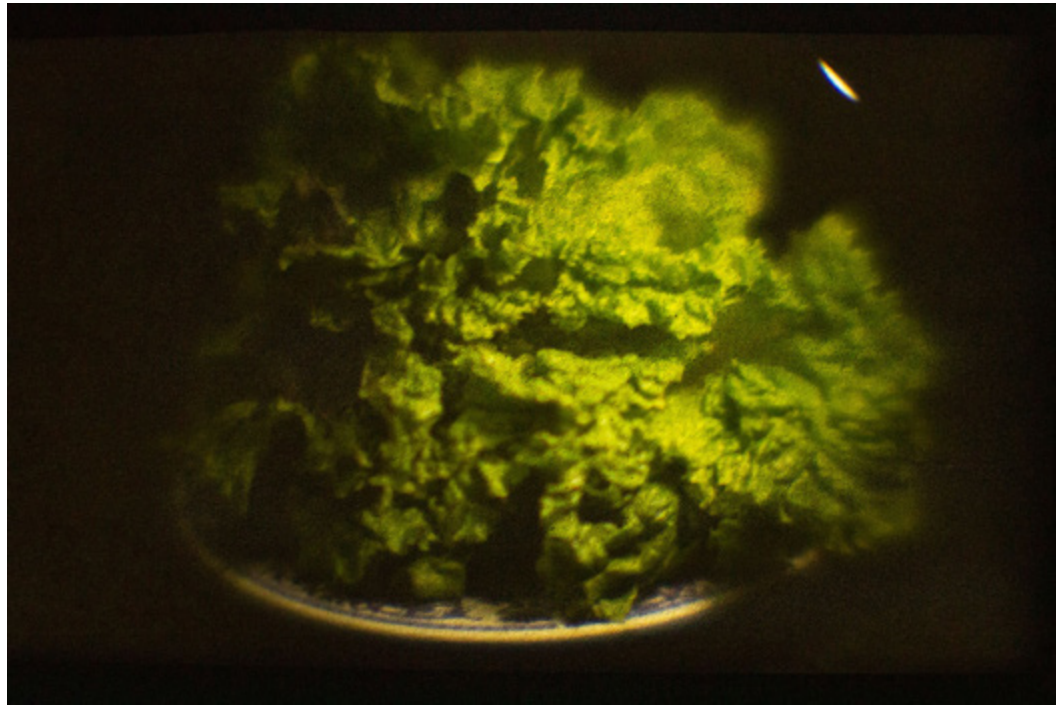
Οι τεχνικές αυτές απεικόνισης, διερευνούν τις εκφραστικές δυνατότητες του μέσου της φωτογραφίας και υιοθετούνται, ως τρόποι δημιουργίας εικόνας, από πολλούς καλλιτέχνες στο ευρύτερο πλαίσιο της σύγχρονης τέχνης.

Στις εργασίες οι οποίες παρουσιάζονται εδώ, είτε ως φωτογραφικές σειρές, είτε ως μεμονωμένες εικόνες, έχει ενσωματωθεί η αισθητική αντίληψη και η πρόθεση των δημιουργών.

Η Τατιάνα Μαυρομάτη, χρησιμοποιώντας την camera obscura, δημιουργεί μία τυπολογία εικόνων, η οποία, όπως αναφέρει η ίδια: «...αφορά μια διαδοχική σειρά ανθρώπινων εκφράσεων, από την ανία στην κατήφεια, στην απελπισία, στο γέλιο και στην ειρωνεία. Η τυπολογία των φωτογραφιών υπογραμμίζεται, με την τελική τους παρουσίαση σε σειρά και σε μορφή ψηφιδωτού, παραπέμποντας στο ρεύμα της "φυσιογνωμικής" του 19ου αιώνα».

Η Κωνσταντίνα Μιχαλοπούλου, δημιουργεί μία σειρά εικόνων «νεκρής φύσης», η οποία, λόγω και της φύσης του μέσου απεικόνισης, που είναι επίσης η camera obscura, παραπέμπει σε αντίστοιχα ζωγραφικά έργα, ενώ παράλληλα μας μεταφέρει την αίσθηση ότι οι εικόνες μετεωρίζονται στον χώρο και τον χρόνο.

Η Δέσποινα Κουτουζή, μέσω των λήψεων με την camera obscura, μεταμορφώνει και αναδεικνύει το κοινότυπο «άστυ», ως μια παρακαταθήκη γλυπτικών κατασκευών, οι οποίες φαίνεται να συνδιαλέγονται και να επικοινωνούν μεταξύ τους. Θέτοντας παράλληλα θέματα ιδιωτικότητας, για την ζωή η οποία ενυπάρχει εντός τους, η σειρά των εικόνων παραπέμπει, εν μέρει, στην έκθεση του Πάνου Κοκκινιά «stock images», η οποία ήταν ενταγμένη στο πρόγραμμα «Έργο στην Πόλη».

Κωνσταντίνη Μιχαλοπούλου

Δέσποινα Κουτουζή

Solargraphy

Δημήτρης Χρόνης

Οι Δημήτρης Χρόνης, Ελένη Κυριάκου και Χαράλαμπος Περτέσης, μέσω της τεχνικής «solargraphy», με την χρήση μιας αυτοσχέδιας φωτογραφικής μηχανής pinhole, δημιουργούν εικόνες, οι οποίες προκύπτουν από μεγάλους χρόνους έκθεσης και οι οποίες, δυνητικά, όπως αναφέρει ο Henri Van Lier, στο έργο του Philosophy of Photography, λόγω της πρόσκρουσης των φωτονίων στην φωτοευαίσθητη επιφάνεια, μεταφέρουν κάτι από τον κόσμο «εκεί έξω», αποκτώντας έτσι μια Κοσμολογική διάσταση.

Ελένη Κυριάκου

Χαράλαμπος Περτέσης

Ανθοτυπία

Ιωάννης Σπανός

Κωνσταντίνα Μιχαλοπούλου

Μέσω της τεχνικής της Ανθοτυπίας, οι Κωνσταντίνα Μιχαλοπούλου και Ιωάννης Σπανός, δημιουργούν εικόνες εύθραυστες, μεταβατικές, οι οποίες ακροβατούν μεταξύ παρουσίας και απουσίας. Η υλικότητά τους βρίσκεται μόνιμα σε αμφισβήτηση. Η ιδιαιτερότητά τους βρίσκεται σε αυτή ακριβώς την αμφίσημη θέση.

Καφενόλη

Ηλίας Σερβέτης

Οι Ηλίας Σερβέτης και Γιάννης Κονιδισιώτης, χρησιμοποιώντας την τεχνική της καφενόλης για την εμφάνιση των φωτογραφιών τους, προσδίδουν στις σειρές των τοπίων που παρουσιάζουν, την αίσθηση μιας μετάβασης και μιας πατίνας στο χρόνο. Οι σειρές τους, παραπέμπουν τόσο εννοιολογικά όσο και μορφολογικά, στις αφηγήσεις των μεταβατικών τοπίων του Μανώλη Σκούφια, καθώς και σε φωτογραφίες του Bernard Plossu.

Ηλίας Σερβέτης

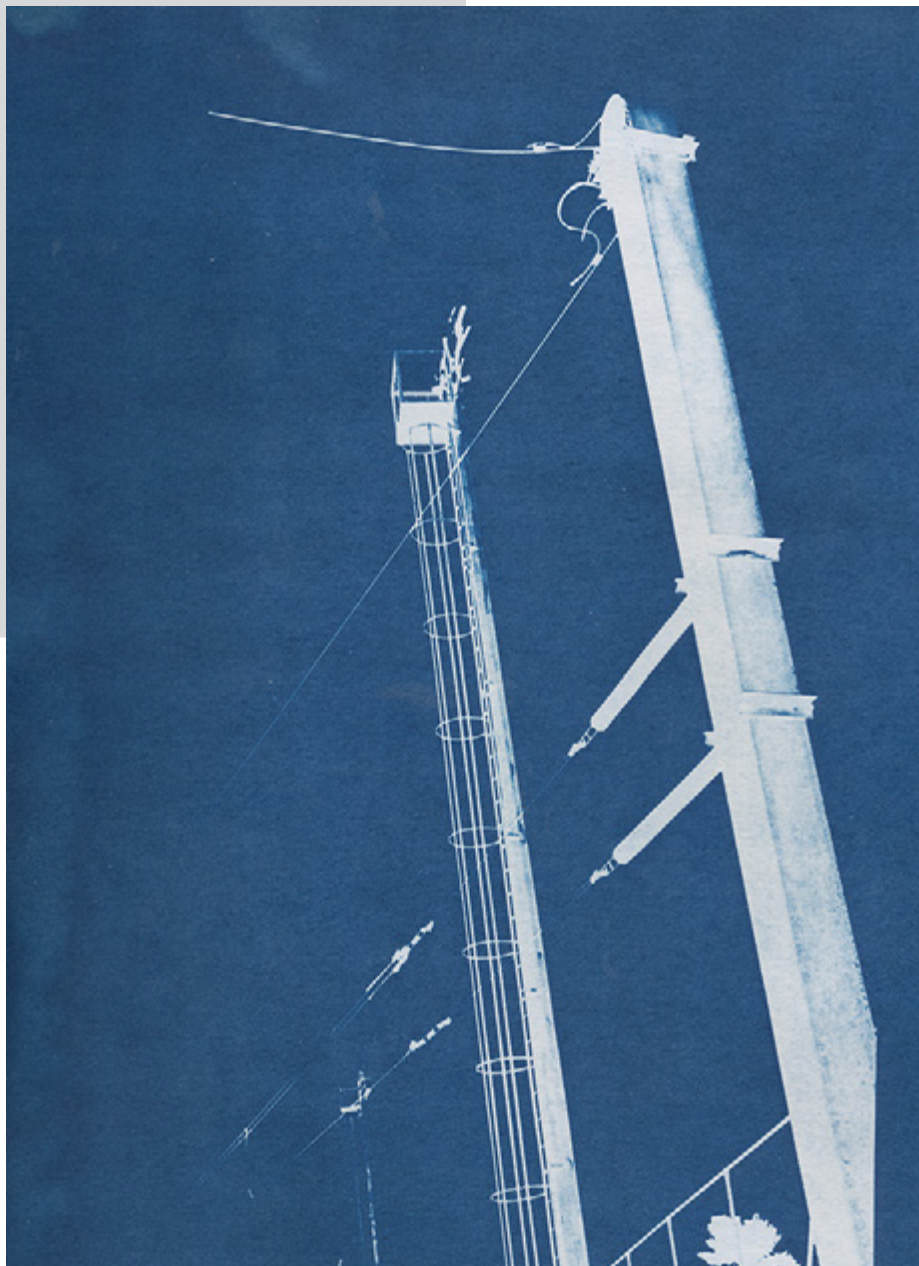

Γιάννης Κονιδισιώτης

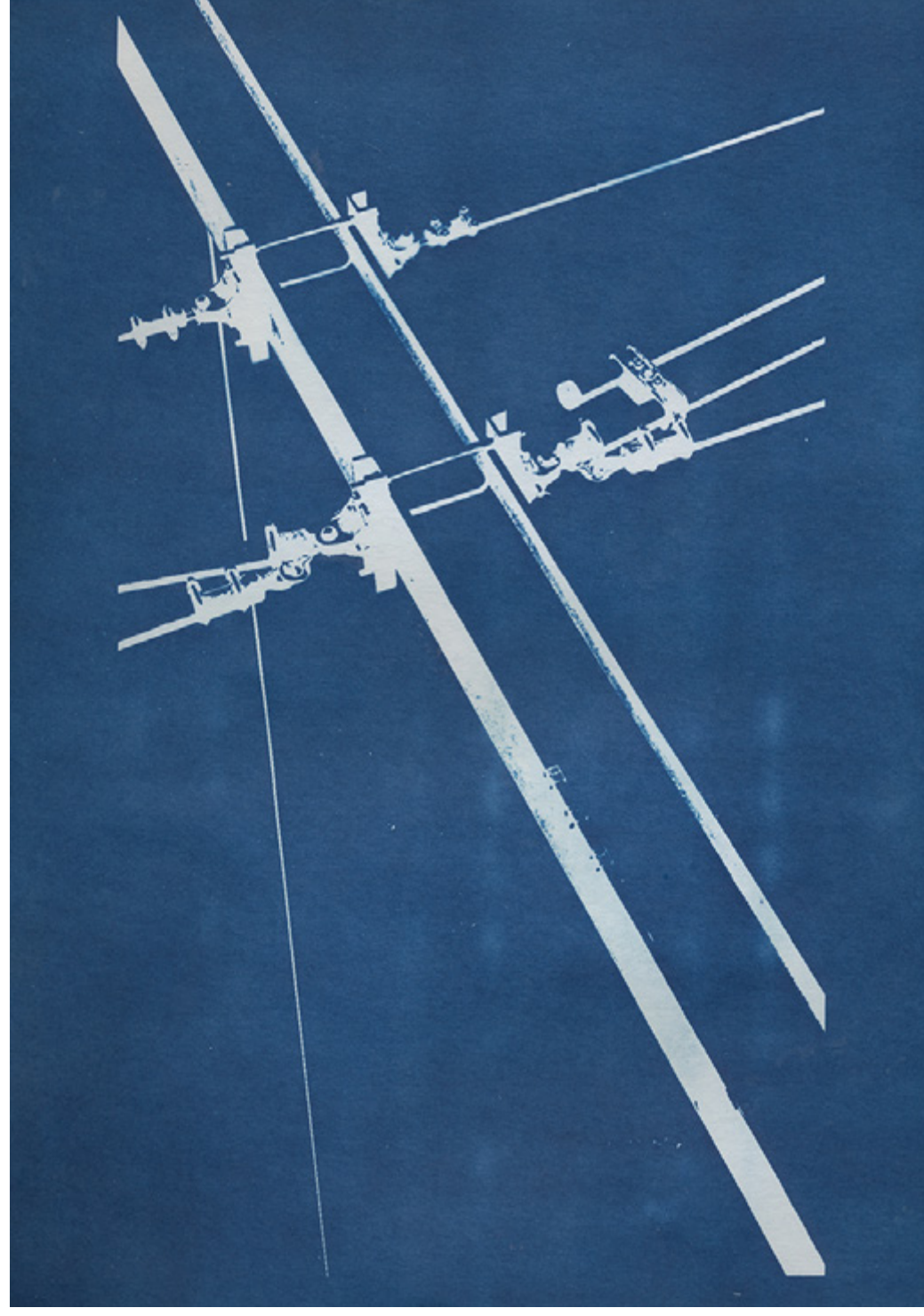
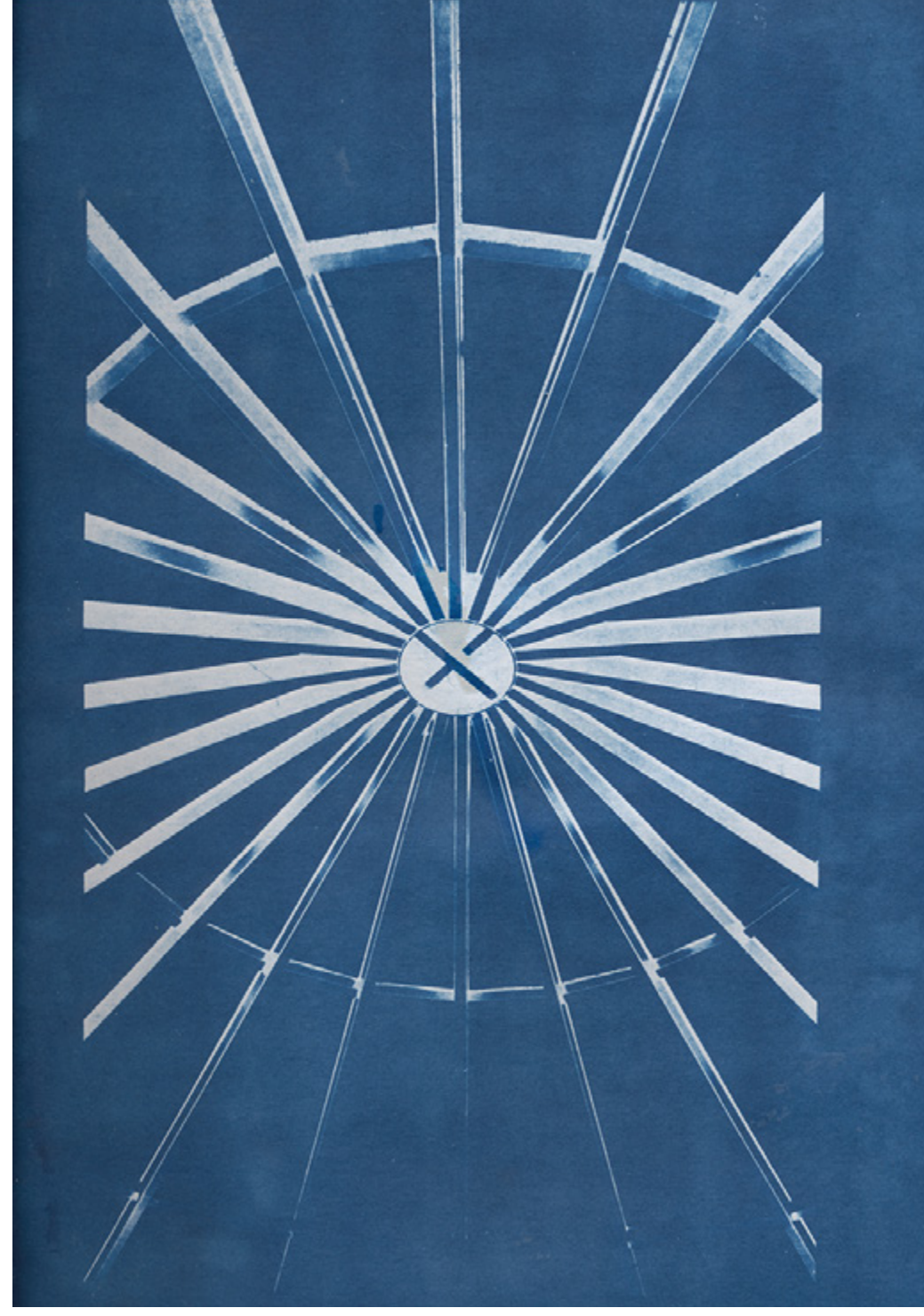
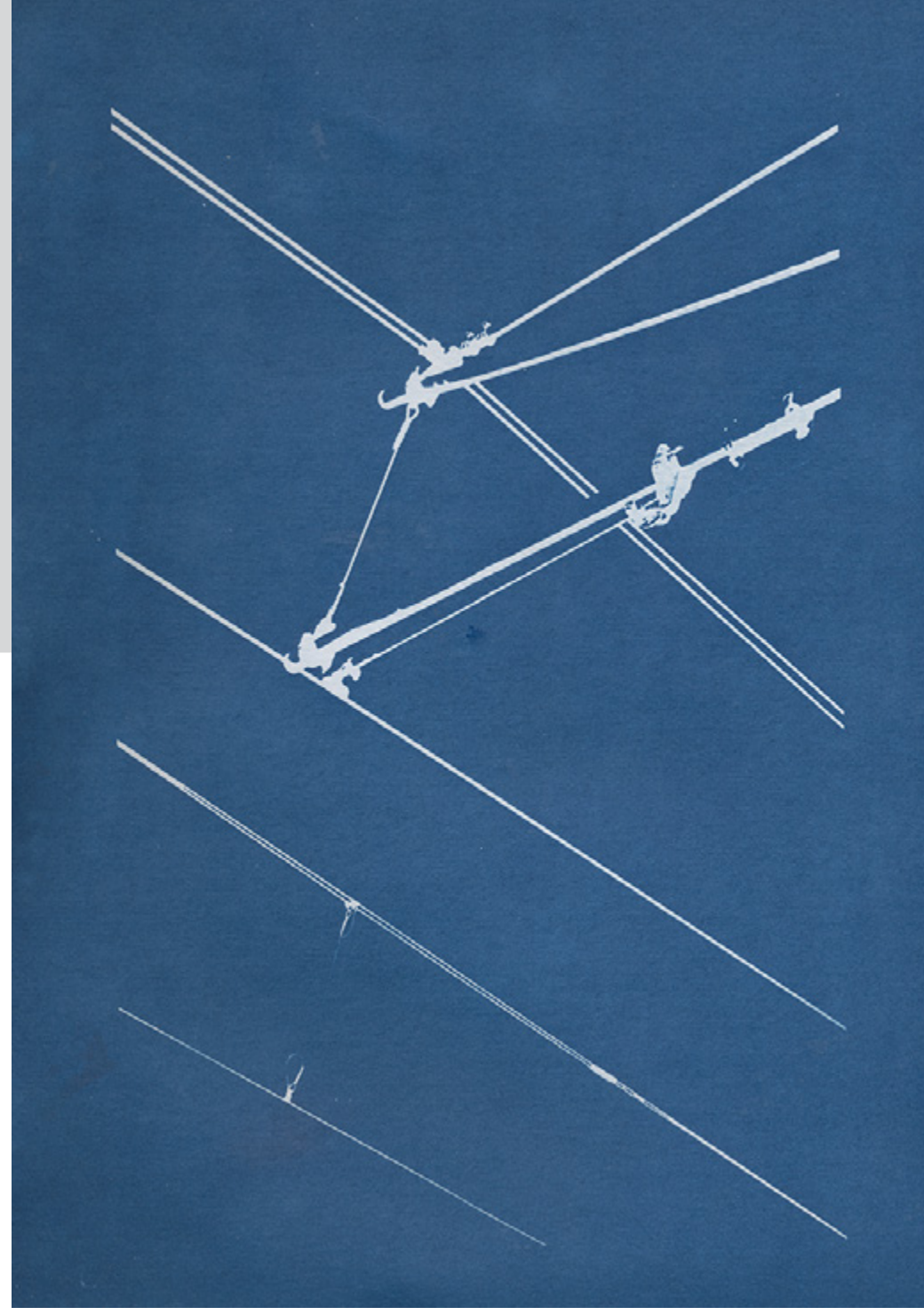
Κυανοτυπία

Βαλέριος Βαρλαάμ Νατοκέμπια

Η σειρά των φωτογραφιών του Βαλέριου-Βαρλαάμ Νατοκέμπια, με την τεχνική της κυανοτυπίας, παρουσιάζει ταυτόχρονα μια φορμαλιστική όσο και αφαιρετική απεικόνιση βιομηχανικών χώρων. Οι εικόνες παραπέμπουν στο έργο της Γερμανίδας φωτογράφου Vera Lutter, η οποία απεικονίζει σε μεγάλη κλίμακα, αρνητικές εικόνες αρχιτεκτονικών και βιομηχανικών χώρων.

Η Κορίνα Ντούβλη, για την υλοποίηση της σειράς φωτογραφιών της, επικεντρώνεται στο πορτραίτο, δανείζεται έτοιμες εικόνες, τις οποίες μεταμορφώνει με την τεχνική της κυανοτυπίας. Η δουλειά της ως μεθοδολογία προσιδιάζει με αυτή του καταστασιακού ζωγράφου Asger Jorn, ο οποίος αγόραζε πίνακες από πλανόδιους και ζωγράφιζε επάνω τους, μεταστρέφοντάς τους.

Κορίνα Ντούβλη

Φωτόγραμμα

Βουμβουράκη Ελευθερία

Η Ελευθερία Βουμβουράκη, με την τεχνική του φωτογράμματος κατασκευάζει «τόπους» σε ένα ουτοπικό σύμπαν, όπως η δουλειά «inner space» του Νίκου Μάρκου.

Αντίστοιχα οι εικόνες των Παναγιώτη Κυριακάκη, Αλίκης Δημητρακάκου, Χαριτίνης Καρακατσάνη, Κοντέσας Χαλίλι, και Κωνσταντίνου Ζηργάνου-Καζολέα, κινούμενες στο χώρο του συμβολικού, οπτικοποιούν τα θεμελιώδη ζητήματα της γέννησης, της ενέργειας, της απώλειας και του θανάτου.

Κωνσταντίνος Ζηργάνος Καζολέας

Χαριτίνη Καρακατσάνη

Κοντέσα Χαλίλι

Αλίκη Δημητρακάκου

Παναγιώτης_Κυριακάκης

Άρτεμις Κωνσταντίνου

Υπεύθυνοι Καθηγητές:

Δρ Χάρης Πρέσσας, Ομότιμος Καθηγητής

Δρ Μυρτώ Βουνάτσου, Επίκουρη Καθηγήτρια

Τα έργα που παρουσιάζονται στις σελίδες του συγκεκριμένου τεύχους IRIS είναι επιλογή από το σύνολο της παραγωγής στο πλαίσιο ενός ετήσιου μονοθεματικού Project υπό τον τίτλο "UN - LIMITED SKY" το οποίο παραδόθηκε, στην αρχή του εξαμήνου στους φοιτητές του εργαστηρίου «Εικαστικές Εφαρμογές» του Τμήματος Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών Τεχνών. Οι συμμετέχοντες αγκάλιασαν με ενθουσιασμό την πρόκληση και ασχολήθηκαν, κατά την διάρκεια του εξαμήνου αλλά και μετά την ολοκλήρωσή του, με την δημιουργία πρωτότυπων έργων μέσω των μικτών τεχνικών του εικαστικού κολλάζ αλλά και μέσω της τεχνικής του ψηφιακού κολλάζ, αναπτύσσοντας τις ιδέες τους επί των δημιουργικών αξόνων: Sky, Limited-Unlimited, Countries, Journeys, Nations, Earth, Travel, Space, Border-Borderless κ.α. ή υιοθετώντας ελεύθερες ερμηνείες εννοιών και όρων. Οι εικαστικές και εννοιολογικές προσεγγίσεις ακολούθησαν διαδρομές κυριολεκτικές, μεταφορικές, συμβολικές, ρεαλιστικές, υπερρεαλιστικές, αφηρημένες ή συνδυασμό μέρους αυτών. Επιλογή των έργων παρουσιάστηκαν σε έκθεση στον Διεθνή Αερολιμένα Αθηνών το 2023 και τους πρώτους μήνες του 2024.

Χριστόδουλος Γάρδος

Έλενα Κίτα

Κωστής Κυριάκου

Χρήστος Προβιάς

Νίκη Ηλιοπούλου

Νίκος Βενετόπουλος

Σπύρος Μπακάλης

Μαρία Θεοδωρίδου

Νικολέττα Βερονίκη

Τα εξώφυλλα των μουσικών δίσκων της δεκαετίας 1980-1990

Κωνσταντίνος Χανής

Επιβλέπων Καθηγητής:

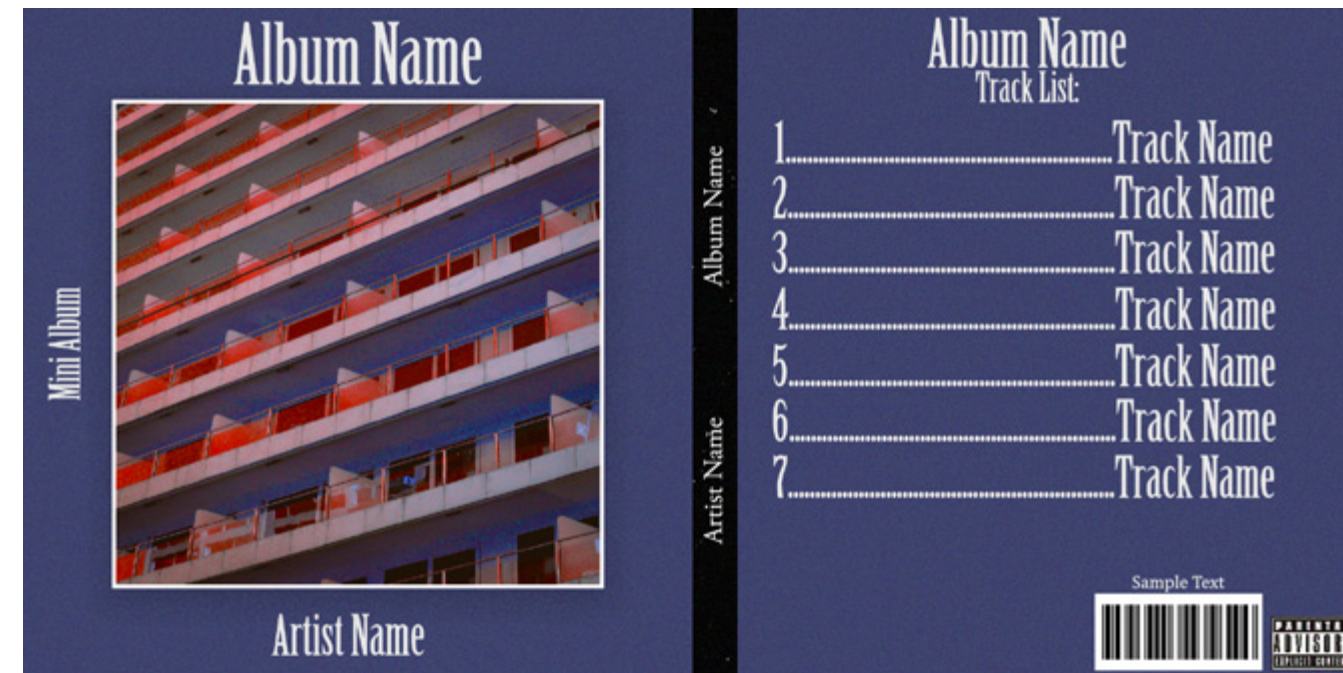
Γιώργος Μαχιάς

Λέκτορας

Η παρούσα πτυχιακή εργασία πραγματεύεται μια εξερεύνηση των εξώφυλλων δίσκων από τα μουσικά τοπία των δεκαετιών του '80 και του '90, που καλύπτουν ποικίλα είδη όπως η Grunge, το Nu Metal, η Alternative Pop, το Black Metal, το Hip Hop, το Punk Rock, το Punk, τα Rock Live Recordings, το Rock και το New Wave. Κατά τη διάρκεια αυτού του ταξιδιού, θα εμβαθύνουμε στις περίπλοκες λεπτομέρειες που διακρίνουν την οπτική ταυτότητα κάθε είδους. Από το υποβλητικό artwork του grunge μέχρι τη φουτουριστική αισθητική του nu metal, θα αναλύσουμε τα στοιχεία που κάνουν αυτά τα εξώφυλλα άλμπουμ εμβληματικά. Επιπλέον, θα εμβαθύνουμε στον συμβολισμό και την οπτική γλώσσα που χρησιμοποιείται στην εναλλακτική pop και το black metal, προσφέροντας μοναδικές γνώσεις για τα μουσικά είδη.

Πέρα από τη νοσταλγία, αυτή η εξερεύνηση επεκτείνεται και στο σύγχρονο πεδίο, καθώς θα διερευνήσουμε πώς αυτά τα εξώφυλλα άλμπουμ συνεχίζουν να επηρεάζουν τις σύγχρονες τάσεις σχεδιασμού και να εμπνέουν νέες γενιές καλλιτεχνών και μουσικών.

Ουσιαστικά, αυτή η πτυχιακή εργασία αποτελεί μια πρόσκληση σε μια εξερεύνηση στο χρόνο, τη μουσική και τον κόσμο της εικαστικής τέχνης. Στόχος της είναι να προσφέρει μια ολιστική κατανόηση του τρόπου με τον οποίο τα εξώφυλλα δίσκων από τις δεκαετίες του '80 και του '90 ξεπέρασαν τον αρχικό τους ρόλο και έγιναν διαρκή πολιτιστικά σύμβολα. Καθώς εξετάζουμε αυτά τα είδη, τις οπτικές τους εκφράσεις και τον διαρκή αντίκτυπό τους, θα αποκαλύψουμε την ενδιαφέρουσα διασύνδεση της μουσικής, του σχεδιασμού με τον πυρήνα των ανθρώπινων εμπειριών. Αυτή η αποστολή όχι μόνο αποκαλύπτει τον πλούτο του ιστορικού πλαισίου, αλλά υπογραμμίζει και τη διαχρονική γοητεία που ενυπάρχει στη δεξιοτεχνία των εξώφυλλων δίσκων.

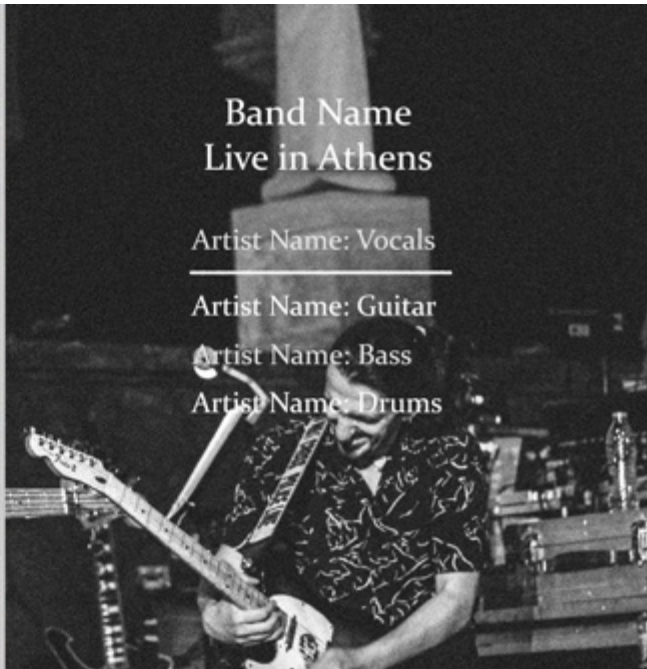

Κωνσταντίνος Χανής

Band Name

Live in Athens

Band Name
Live in Athens

Artist Name: Vocals

Artist Name: Guitar

Artist Name: Bass

Artist Name: Drums

Κωνσταντίνος Χανής

ARTIST NAME

ALBUM NAME

TRACKLIST

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8

Ειρηναίος-Ιωάννης Μπαριτάκης

Επιβλέπων Καθηγητής:
Αριστείδης Τσινάρογλου
Λέκτορας

Η παρούσα πτυχιακή εργασία αναφέρεται στην φωτογραφία μόδας και πιο συγκεκριμένα στην προσέγγισή της, μέσα από την πρωτότυπη δημιουργία ρούχων και την σημασία φωτογράφισής τους στην σημερινή εποχή. Προς αυτή την κατεύθυνση, μέσα από σύγχρονες ιδέες, βασισμένες στην καλλιτεχνική έκφραση, στις πολιτιστικές ανάγκες και τδομές μιας αναλογικής κάμερας, αναπροσδιορίζεται η σημασία της φωτογραφίας μόδας. Η ιστορία του ενδύματος είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ιστορία της φωτογραφίας και της διαφήμισης. Καθώς όλα τα συγκεκριμένα «αντικείμενα» ξεκίνησαν ως αντικείμενα χρηστικής αξίας τα οποία μετατράπηκαν στο σύγχρονο κόσμο του 21ου αιώνα, σε προσωπική αλλά ταυτόχρονα παγκόσμια γλώσσα, δίνοντας χώρο στους ανθρώπους να μεταμορφώσουν την μόδα και την φωτογραφία. Επιπρόσθετα, αναλύεται η ανάγκη δημιουργίας πρωτότυπων ρούχων, εύρεσης συγκεκριμένων τεχνοτροπιών όπως η χρήση μιας αναλογικής κάμερας αντί της ψηφιακής και η επιλογή της τοποθεσίας φωτογράφισης των ρούχων, με βάση την αναμνηστική φωτογραφία ως έννοια και «πτυξίδα» παραγωγής. Τέλος, θα γίνει αναφορά στα «παρασκήνια»- “backstage” της φωτογράφισης μόδας, ξεδιπλώνοντας τους προβληματισμούς, τα υλικά παραγωγής του συνολικού εγχειρήματος, από την έμπνευση έως την οργάνωση και εκτέλεσης της ιδέας.

Ειρηναίος-Ιωάννης Μπαρτάκης

Ειρηναίος-Ιωάννης Μπαρτάκης

Ειρηναίος-Ιωάννης Μπαρτάκης

Ειρηναίος-Ιωάννης Μπαρτάκης

09β_Κρυφοί Θησαυροί της Ελληνικής Κουζίνας

Άννα Στόγια

Επιβλέπων Καθηγητής:
Αριστείδης Τσινάρογλου
Λέκτορας

Η παρούσα εργασία με θέμα τους κρυφούς θησαυρούς της ελληνικής κουζίνας πραγματεύεται την πλούσια διατροφική αξία και απλότητα που χαρακτηρίζει τις ελληνικές καθημερινές συνταγές.

Η πρόταση έκθεσης των φωτογραφιών είναι το περιοδικό μαγειρικής, είτε σε έντυπη είτε σε ηλεκτρονική μορφή. Μέσω των φωτογραφιών οι αναγνώστες θα "γνωρίσουν" τα πιάτα και μέσω του κειμένου θα ενημερωθούν για αυτά. Αντίστοιχα το ελληνικό κοινό θα θυμηθεί το πλούσιο κόσμο της κουζίνας του τόπου του και ίσως παρακινηθεί να τα εντάσσει συχνότερα στη καθημερινή του διατροφή. Η επιλογή των συνταγών ήταν πολύ συνειδητή και είχε ως κριτήριο την απλότητα και ευκολία εύρεσης των υλικών, την ευκολία και συντομία παρασκευής σε συνδυασμό κυρίως με την πλούσια διατροφική αξία. Η μαγειρική μαρτυρά πολλά για έναν τόπο. Το κλίμα, τα διαθέσιμα υλικά και οι ασχολίες των ανθρώπων είναι κάποια από τα χαρακτηριστικά μίας χώρας άρρηκτα συνδεδεμένα με το φαγητό. Έτσι μέσω συνταγών εύκολων και υγιεινών το κοινό θα έχει την ευκαιρία να πάρει μία γεύση από τον ελληνικό πολιτισμό και να εμπνευστεί.

Άννα Στόγια

Άννα Στόγια

Κατερίνα Σείρλή

Υπεύθυνοι Καθηγητές:

Γεώργιος Βρεττάκος, Λέκτορας, Αριστείδης Τσινάρογλου, Λέκτορας

Νικόλαος Στεφανής, Ακαδημαϊκός Υπότροφος, Ελένη Νικολαΐδου, Ακαδημαϊκός Υπότροφος

Παναγιώτα-Ζωή Τάγιου

Μαρία Θεοδωρίδου

Κωνσταντίνος Σολδάτου

Καλλυντικό προϊόν

Κωνσταντίνα Σολδάτου

Χριστίνα Αγγελίδη

Ποτό

Κωνσταντίνος Σολδάτου

Βασίλειος Τρέμμος

Τρόφιμα - Φαγητα

Λυκουρέση Κυριακή

Βασίλειος Τρέμμος

Κόσμημα

Χριστίνα Αγγελίδη

Κωνσταντίνα Σολδάτου

Δήμητρα Δημητρίου

Λυκουρέση Κυριακή

Δημιουργικό Still life

Κατερίνα Σειρλή

Μαρία Θεοδωρίδου

